

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

«Cπουδάζοντες τηρεῖν τήν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ Συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Εφ. δ', 3)

ΕΤΟΣ 47ο - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2013 - ΤΕΥΧΟΣ 475

Ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες

Πότε θά τελειώσει ἡ κρίση; Πόσο θά κρατήσῃ ἀκόμη; Θά ἀντέξουμε ἄλλο; Τί θά κάνουμε; Πῶς θά τήν ἀντιμετωπίσουμε; Αὐτά τά ἐρωτήματα ἀπασχολοῦν καί βασανίζουν τούς συνανθρώπους μας, πού ὑποφέρουν ἀπό τήν οἰκονομικήν στενότητα καί δέν μποροῦν νά βροῦν διέξοδο. Τά πράγματα προχωροῦν καί πρὸς τό χειρότερο. Πῶς θά παρηγορήσουμε τούς ταλαιπωρημένους ἀνθρώπους; Τί ἀπάντηση θά δώσουμε; Ὑπάρχει ἐλπίδα; Μπορεῖ κάτι νά γίνῃ, ὥστε νά ἀνακουφισθοῦν αὐτοί πού ὑποφέρουν;

Γιά νά ἀπαντήσουμε στά ἐρωτήματα αὐτά πρέπει νά δώσουμε ἀπάντηση σέ ἕνα ἄλλο ἐρώτημα. Ποῦ ὀφείλεται ἡ κρίση; Δέν ὀφείλεται σέ τίποτε ἄλλο παρά μόνον εἰς τό ὅτι ἔχουμε ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τόν Θεόν. Περιφρονήσαμε τό θέλημά του καί θελήσαμε νά ζήσουμε σάν ἄτομα καί σάν ἔθνος χωρίς Θεόν. Δέν χρειάζεται νά ψάξουμε πολύ γιά νά τό διαπιστώσουμε αὐτό, διότι εἶναι ὀλοφάνερο. Ἐφ' ὅσον συνεχίζουμε τήν ἴδια τακτική, τά ἴδια καί χειρότερα θά ἔχουμε. Ἐάν ὁμως ἀλλάξουμε πορεία, ἐάν μετανοήσουμε καί προσπαθήσουμε νά ζήσουμε κοντά εἰς τόν Θεόν, σύμφωνα μέ τό θέλημά του, τότε οὔτε κρίση θά ὑπάρχει, οὔτε ἀδιέξοδα. Στό χέρι μας εἶναι νά ἀποφύγουμε τήν κρίση. Ἐάν μετανοήσουμε, ἀναγνωρίσουμε τά λάθη μας καί ἐπιστρέψουμε μέ μετάνοιαν εἰς τόν Θεόν, θά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τά δεινά τῆς κρίσεως. Ὁ Θεός θά τά οἰκονομήσῃ ὅλα καλά καί θά τά ἀπολαμβάνουμε εἰρηνικά. Αὐτή τήν εὐχή καί προσευχή καί ὁ Σύνδεσμος ἔχει νά πεῖ στούς φίλους ἀναγνώστες καί εἰς ὅλους τούς συμπατριῶτες.

‘Υπάρχει έλπίδα

Πέρασε τό 2012 καί μᾶς ἄφησε βαρειά κληρονομιά τά ἄλυτα προβλήματα τῆς φτώχειας, τῆς δυστυχίας, τοῦ ἄγχους καί τῆς ἀπελπισίας. Γιατί ἡ πολιτική (καί ὄχι μόνο) ἡγεσία τοῦ τόπου μας, μέ τόν βαρύτατο δανεισμό πού μᾶς φόρτωσε, μέ τίς ἀσυνεπείες της, μέ τήν ἀνοχή καί τήν κάλυψη τῆς διαφθορᾶς, μέ τό κομματικό πελατειακό κράτος μᾶς ἔφθασε στήν ἐξαθλίωση.

Υπάρχει ἀκόμα μιά ἄσχημη τρομοκρατία, καλλιεργεῖται ὁ διχασμός καί ἡ διχόνοια, πού τρομάζουν, γιατί πολλά ἔχομε ὑποφέρει ἀπό αὐτά.

Ἀνέτειλε ὁ καινούργιος χρόνος. Τό βαρύ κλίμα ἐξακολουθεῖ νά σκεπάζει τή Χώρα μας καί τίς καρδιές μας. Ὁ φόβος γιά τό αὔριο βασανίζει τό νοῦ καί ἡ ἀνησυχία μᾶς συνεχέι. Θά ἔλθουν καλύτερες ἡμέρες; Μποροῦμε νά ἐλπίζουμε;

Πολλοί λένε ὅτι ἡ ἐλπίδα πεθαίνει τελευταία. Ἡ ἱστορία μας μᾶς βεβαιώνει ὅτι οἱ δυσκολίες μπορεῖ νά γίνουν αἰτία ἀναγεννήσεως. Καί αὐτό μπορεῖ νά γίνει ὅταν συνειδητοποιήσουμε τό μέγεθος τῆς δυσκολίας, συνέλθουμε ἀπό τό φόβο καί ὡς κοινωνία ἀφυπνισθοῦμε καί ἀναζητήσουμε ὅλοι μαζί τίς δυνατότητες πού ἔχομε. Ὅταν δουλέψουμε μέ σύνεση, μέ πρόγραμμα καί ὅλοι μαζί γιά νά ξεπεράσουμε τόν ἀτομισμό μας, τόν ἐπάρατο κομματισμό, πού διχάζει καί ταλανίζει τήν κοινωνία μας. Εἶναι καιρός τά κόμματα νά ξεπεράσουν

τόν ἐγωκεντρισμό τους καί μέ ἀξίους πολιτικούς νά ὑπάρχουν ὡς πολιτική, ὡς ἐκκλησία πού ἐξέρχεται καί συσκέπτεται καί συναποφασίζει μαζί μέ τόν λαό καί γιά τόν λαό, ἔξω ἀπό τό κομματικό συμφέρον, ὡς κλήση γιά κοινή πορεία γιά τό καλό ὅλων. Καί ὅλοι μας ὡς κοινωνία ἀγάπης καί ἀλληλοβοήθειας νά ξεπεράσουμε τήν κρίση. Κανένας μόνος -μονάδα ἀλλά ὅλοι γιά ὅλους καί γιά τόν καθένα. Μιά κοινωνία ἀγάπης δίνει δύναμη δημιουργική καί γεννάει τήν ἐλπίδα, πού δέν εἶναι ὄνειρο, ἀλλά πίστη στή βοήθεια καί τήν ἀπέραντη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Καί αὐτή ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δίνει στήν ἐλπίδα μας βεβαιότητα καί σιγουριά.

Πάντοτε τό γένος μας, σέ περιόδους δοκιμασιῶν, εἶχε κάποιο σημεῖο -κέντρο- ἀναφορᾶς. Ἡ ἱστορία μας, ὁ πολιτισμός μας καί κυρίως ἡ Ἐκκλησία μας ὡς κοινωνία προσώπων, ὡς λειτουργική σύναξη ἀποτελοῦσαν τήν πηγή ἐμπνεύσεως, ἱστορικῆς μνήμης καί οὐσιαστικῆς ἐνώσεως καί ἀφετηρία ἀγώνων. Ἐπειδή αὐτά ἀποτελοῦν τά οὐσιώδη γνωρίσματα τοῦ Γένους μας, γι’ αὐτό σήμερα πολεμοῦνται μέ μανία. Γι’ αὐτό ἀκριβῶς καί μεῖς τά χρειαζόμαστε. Μᾶς εἶναι ἀναγκαῖα. Ἄς τά κρατήσουμε σταθερά καί νά στερεωθοῦμε σ’ αὐτά γιά νά εἶναι ἡ ἐλπίδα μας βαθειά καί ἀμετακίνητη «ὡς ἄγκυρα τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καί βεβαία» (Εβρ. 6, 19).

«Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ... ἵνα φωτίσῃ τοὺς ἐν σκότει καθημένους»

Τοῦ Θεολόγου ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΚΙΑΔΑ

Λαμπρό ἐπιστέγασμα τοῦ Ἁγίου 12/ημέρου ἀποτελοῦν τὰ ἅγια Θεοφάνεια ἢ Φῶτα. Καθ' ὅλο τὸ διάστημα τοῦτο δεσπόζει τὸ μυστήριο τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως, ἐπίλογο τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦν τὰ ἅγια Θεοφάνεια ἢ Ἐπιφάνεια. Οἱ γιορτές τοῦ Ἁγίου 12/ημέρου ἀποτελοῦν τρόπο ζωῆς καί σκέψεως τῆς Ἐκκλησίας.

Κατακλυσμός ἀγάπης καί θείων εὐλογιῶν

Ἰδιαίτερα γιὰ τὰ ἅγια Θεοφάνεια, κατὰ τὰ ὁποῖα φανερώθηκε τόσο σαφῶς ἡ Ἁγία Τριάδα, οἱ ἅγιοι Πατέρες θέλουν νὰ βρίσκουν κάποιες ἀναλογίες μέ τὸν κατακλυσμὸ τοῦ Νῶε. Ἐνῶ ἐκεῖ ἡ πλημμυρίδα τοῦ νεροῦ θανάτωνε τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ, ἐδῶ τὸ ἅγιο Βάπτισμα, τὸ ὁποῖο ἐγκαινίασε ὁ Κύριος μέ τὴ βάπτισή Του, χαρίζει τὴν πνευματικὴ ἀνακαίνιση τῆς ἀνθρώπινης φύσης. Σάν ἄλλη κιβωτός τοῦ Νῶε - ἡ Ἐκκλησία - τὴν ὁποία ἱδρυσε «ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς» ἔσωσε καί σώζει τὸ ἀνθρώπινο γένος. Σάν ἄλλη περιστέρα - πού διεμήνυσε τὴ λήξη τοῦ κατακλυσμοῦ, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα «ἐβεβαίου τοῦ Λόγου τὸ ἀσφαλές» ἐν εἵδει περιστερᾶς. Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια μᾶς δείχνουν πῶς «**τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν, τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμενοι.**»

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων

Ἡ μεγάλη γιορτὴ τῶν Θεοφανείων εἶναι μία ἀπὸ τίς ἀρχαιότερες γιορτές τῆς Ἐκκλησίας μας. Κατ' αὐτὴν τιμᾶμε τὴν βάπτισι τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ στὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα, κοντὰ στὴ Νεκρά θά-

λασσα. Ἐκεῖ ὁ Τίμιος Πρόδρομος προετοιμάζει τοὺς Ἰουδαίους γιὰ νὰ ὑποδεχθοῦν «**τόν Ἀμνὸ τοῦ Θεοῦ, πού θὰ πάρει πάνω του τὴν ἁμαρτία τοῦ κόσμου.**» Κατὰ τὴν ἐξάισια ἐκείνη σκηνὴ τῆς Βαπτίσεως τοῦ Κυρίου παρουσιάστηκε τόσο σαφῶς ἡ Ἁγία Τριάδα. Ἐγινε αἰσθητός «**ὁ χρίων πατήρ, ὁ κεχρισμένος Υἱὸς καὶ τὸ Χρίσμα, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα**» κατὰ μία πατερικὴ ἔκφραση. Τότε ὁ Πατέρας ἀκούστηκε νὰ λέγει «**Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.**» Ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ βαπτίζεται καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο φαίνεται «**ὡσεὶ περιστερά.**» Πρόκειται ἀσφαλῶς γιὰ μιὰ μεγαλειώδη «**θέα καὶ ὄραση**» τῆς Ἁγίας Τριάδος προσιτῆς μόνο στοὺς καθαρούς στὴν καρδιά, σύμφωνα μέ τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος.

Ἡ πραγματικότητα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ

Τὰ ἅγια Θεοφάνεια φανερώνουν τὴν ἴδια τὴν πραγματικότητα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ μέσα ἀπὸ τίς ἄκτιστες Αὐτοῦ ἐnergεῖες τόσο ὅσο θὰ μπορούσαν νὰ αἰσθανθοῦν καὶ νὰ ἀντέξουν οἱ ἄνθρωποι. Ἐτσι, χωρὶς νὰ παύει νὰ παραμένει τὸ μυστήριο τῆς οὐσίας τῆς Τριαδικῆς Θεότητος ἀπερινόητο καὶ ἀπρόσιτο σέ μᾶς, παρουσιάζεται ὁ Θεὸς μέσα ἀπὸ τίς ἄκτιστες Αὐτοῦ ἐnergεῖες. Τὴν ἐμπειρία αὐτὴ τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν τῆς Θεότητος τὴν ἐξέφρασε ἡ πατερικὴ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὴ τὴν πραγματικότητα τὴ βίωσαν οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τὴ βιώνουν οἱ ἀγωνιζόμενοι χριστιανοί.

Ο ΑΧΡΟΝΟΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ

«Αὐτό τό «μετά Χριστόν», στήν ἡμερομηνία
τοῦ θανάτου του, ἀκόμα θά τό σκέφτεται ὁ Ἑρῶδης»

Ἀντώνης Ζαχαρόπουλος

Ὁ χωρισμός τοῦ χρόνου σέ «πρό Χριστοῦ» καί «μετά Χριστόν» εἶν' ἓνας χωρισμός μέ παγκόσμια ἀποδοχή. Λές καί μιὰ ὑπερφυσική δύναμη τόν χώρισε στά δύο. Ἀκόμη καί αὐτοί πού δέν ἀποδέχονται τήν θεανθρώπινη φύση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, δέχονται τοῦτον τόν χωρισμό. Ἔγινε παγκόσμιο ὁρόσημο! Καί προσδιορισμός τῆς χρονικότητας.

Ὁ «πρό Χριστοῦ» χρόνος ἔχει πολλά νά μάς πεί γιά τό πνευματικό σκοτάδι πού σκέπαζε τήν οἰκουμένη. Ἡ ἀνθρωπότητα ζοῦσε βυθισμένη στή σκιά τοῦ θανάτου.

Ποιός θά τήν λύτρωνε; Ποιός ἄλλος ἀπό τόν χρονοθέτη τοῦ «μετά Χριστόν» χρόνου! Ἐκεῖνος γιά τόν ὁποῖον τή νύχτα τῆς Γέννησής Του Τόν δοξολογοῦν οἱ οὐράνιες δυνάμεις «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία»!

Ὅλοι θά περίμεναν ὁ «μετά Χριστόν» χρόνος θά ἔφερνε τήν εὐδοκία στους ἀνθρώπους, ὅπως τό ὑποσχέθηκαν οἱ οὐρανοί ἐκεῖνο τό βράδυ. Ὅμως ἡ ἄβυσσος τοῦ ἀνθρώπινου μίσους τούς κατάπιε, ὅπως ἡ φουρτουνιασμένη θάλασσα καταπίνει τά καράβια. Καί κάποτε αὐτανδρα.

* * *

Τό μυστήριο τῆς Ἐνανθρωπήσεως εἶναι τό πιό δυσεξήγητο γιά τό ἀνθρώπινο λογικό. Στέκεται τό ἀγκάθι στή σκέψη μας. Καί ὅταν ἀκόμη ἀπό πεποιθὴση δέν εἴμαστε ὀρθολογιστές. Καί βάζει σέ φοβερή δοκιμασία τήν πίστη μας. Καί κλυδωνίζει ἐπικίνδυνα τήν πνευματική μας ὑπόσταση.

Ἡ Ἐνανθρώπησις εἶναι ἡ μεγαλειώδης πράξις τοῦ Θεοῦ νά λυτρώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν αἰώνιο θάνατο. Ὁ ἄχρονος Θεός μπαίνει μέσα στό χρόνο, μέσα στήν ἱστορία καί μεταμορφώνει τήν ἀνθρώπινη ὑπαρξή. Πράξις πού φέρνει τήν ἀλλαγὴ στή ροή τῆς ἱστορικότητας.

Ὅλα τοῦτα γιά τίς ἐμπειρίες μας εἶναι ὑπερμαγικά. Πῶς νά τά κατανοήσουμε! Ἡ σκέψη μας εἶναι συνθεμένη ἀπό ἐμπειρίες τῶν αἰσθήσεων ἀποτυπωμένες πάνω σέ ἐγκόσμια ὕλικά. Ἔτσι, μόνο μέ τήν πίστη, μποροῦμε νά πλησιάσουμε καί νά ψηλαφίσουμε τό μυστήριο τῆς Ἐνανθρωπήσεως.

Ἀπό τόν «πρό Χριστοῦ» χρόνο εἶχαν χτιστεῖ, πέτρα στήν πέτρα, θεότητες ἀλλόκοτες οἰκοδομημένες κατὰ τήν ἐπιθυμία τῶν ἀνθρώπων καί τῆς ἐποχῆς τους.

* * *

Ὁ ἐκκλησιαστικός ποιητικός λόγος μᾶς πληροφορεῖ μέ τρόπο ἀναντί-
λογο καί λόγο εὐθύ ὅτι ἡ Ἐνανθρώ-
πησι ἔφερε τή θραύση στήν
εἰδωλολατρεία. Ἡ μοναχή Κασία, ἡ
γνωστή σέ ὅλο τό ὀρθόδοξο πλήρωμα
ὡς Κασσιανή ἀπό τό σχετικό τροπά-
ριο, μέ στίχους θαυμαστούς προσπο-
ρίζει καί τόν χρόνο τῆς θραύσης τῆς
εἰδωλολατρείας: «Αὐγούστου μονα-
χήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς / ἡ πολυαρχία
τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο / καί σοῦ
ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἀγνῆς, / ἡ
πολυθεΐα τῶν εἰδώλων κατήργηται /
... / καί εἰς μίαν δεσποτείαν θεότητος
/ τά ἔθνη ἐπίστευσαν / ἀπεγράφησαν
οἱ λαοί / τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος /
ἐπεγράφημεν οἱ πιστοί ὀνόματι θεό-
τητος...». Ἀπ' ἐδῶ καί πέρα τό
«μετά Χριστόν» θά εἶναι ὁ κυρίαρ-
χος προσδιορισμός τῆς χρονικότητος.

Ὁ σύγχρονος χριστιανικός ποιητι-
κός λόγος μιλάει καθαρά γιά τή
θραύση τῆς εἰδωλολατρείας: «Κύττα
τόν Ὀλυμπο, τί νᾶχη / καί τρέμουνε

τά θέμελά του; / ἄκου τριζοβολοῦν οἱ
βράχοι καί σκούζουν ἄγρια τά στοι-
χειά του. /.../ Κι' εἶν' οἱ βροντές, κι'
οἱ κεραυνοί του / σάν μιά κατάρα μιά
βρισιά / κι' εἶν' ἡ φωνή, κι' εἶν' ἡ
κραυγή του / πού μ' ἀπαντᾶ μ' ἀπελ-
πισιά //.../ ὦ! δέ μέ σώζει πιά κα-
νένας./ Νά τ' Ἄστρο στήν Ἀνατολή.
/ Τώρα πεθαίνουν οἱ πολλοί: / Γεννιέ-
ται ὁ Ἕνας! / .../ Καί ἡ αὔρα φέρ-
νει ἀπό μακριά / κάποιον γλυκό Δόξα
ἐν ὑψίστοις! ». (Γ. Βερίτης, Τ'
Ἄστρο στήν Ἀνατολή, Ἄπαντα, σελ.
76).

Αὕτη θά δροσιζέι τήν ψυχή καί τόν
νοῦ ὅσων πιστεύουν στόν Ἀχρονο
πού μπῆκε μέσα στό χρόνο κι ἄλλαξε
τόν ροῦν τῆς Ἱστορίας!....

ΝΙΚΟΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ
ΑΠΟ ΤΟ
ΕΝΔΟΞΟ
ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΛΙΚΟ
«ΑΔΡΙΑΣ»

Προσφάτως ο Δήμος Αγίας Παρασκευής Ἀττικῆς, σέ μία ἐξαιρετική καί σεμνή ἐκδήλωση, τίμησε τόν δημότη του, τόν Ναύαρχο ἐν ἀποστρατεία κ. Χρήστο Παπασηφάκη, ὁ ὁποῖος κατά τόν Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο ὑπηρέτησε ὡς σηματοφόρος τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ «Ἀδρίας».

Ὁ ἐν λόγῳ Ναύαρχος ἐξιτόρησε μέ ιδιαίτερη συγκίνηση καί ἱστορική ἀκρίβεια τήν ὅλη πολεμική δραστηριότητα τοῦ πλοίου κατά τό ἔτος 1943, ὑπό τόν κυβερνήτη, ἀντιπλοίαρχο Ἰω. Τούμπα καί μετέπειτα Ναύαρχο.

Ἀναφέρθηκε στόν ἡρωϊσμό ὅλου τοῦ πληρώματος τοῦ ἐν λόγῳ πλοίου, μίλησε γιά τό πνεῦμα τῆς ἀγάπης πρός τήν πατρίδα, τῆς ἀφοσιώσεως στό καθῆκον καί τῆς πίστεως στό Θεό. Ἐντυπωσιακή ἦταν ἡ ἀναφορά στούς ἀφανεῖς ἥρωες, ὅπως τόν ναύτη Ἀντωνίου, ἀπό το Ἀγκίστρι τῆς Αἰγίνας, ὁ ὁποῖος ἄν καί σέ μία ναυτική συμπλοκή μέ τα ἐχθρικά πολεμικά στή Μεσόγειο, τοῦ κόπηκε τό πόδι ἀπό βόμβα, ἐκεῖνος ζήτησε νά παραμείνει στή θέση του μαχόμενος. Ἐπίσης, ἀνέφερε τόν δίοπο μηχανικό Παπαφραντζέσκο, ὁ ὁποῖος εἶχε τραυματιστεῖ σοβαρότατα στό ἀριστερό χέρι του καί ὁ ἱατρός, ἀνθυποπλοίαρχος Καποδίστριας ἦταν ὑποχρεωμένος νά τοῦ τό κόψει ἀπό τόν ἀγκώνα ἄνευ ἀναισθητικοῦ. Ὁ τραυματίας Παπαφραντζέσκος ὅταν ἀντελήφθη τόν κυβερνήτη νά εἰσέρχεται στό χῶρο τῆς «χειρουργικῆς ἐπέμβασης», τοῦ φώναξε: «Μή στενοχωριέστε, κύριε Κυβερνήτα. Καλὰ εἶμαι. Τί εἶναι ἓνα χέρι γιά τήν Πατρίδα; Τίποτα!».

Μέ διακριτικότητα καί σεμνότητα μίλησε καί γιά τήν δική του συμβολή στίς ναυτικές ἐπιχειρήσεις τοῦ πολέμου ἀπό τήν θέση τοῦ πολυβόλου πού τοῦ εἶχε ἀνατεθεῖ.

Τό αντιτορπιλικό «Ἀδρίας», ἔμεινε στήν ἱστορία καί ἀπό τό γεγονός ὅτι στίς 22 Σεπτεμβρίου 1943 καί ἐνῶ βρισκόταν πλησίον τῆς Καλύμνου μέ τό Βρεταννικό ἀντιτορπιλικό Hurworth, προσέκρουσε σέ γερμανική νάρκη, μέ ἀποτέλεσμα νά κοπεῖ ἡ πλώρη του. Στή συνέχεια, ἐνῶ τό Βρεταννικό σκάφος τό ὁποῖο καί αὐτό προσέκρουσε σέ νάρκη βυθίστηκε, ὁ «Ἀδρίας» κατόρθωσε καί ἔφθασε στήν κοντινὴ τουρκικὴ ἀκτὴ τοῦ Γκιουμουσλούκ μέ ἀπώλειες 21 νεκρῶν καί 30 τραυματιῶν. Τό πλεόν ὅμως ἐντυπωσιακό γεγονός συνέβη τήν 1η Δεκεμβρίου τοῦ 1943, πού δίχως πλώρη ἀπέπλευσε καί ἔφθασε μετὰ ἀπό πολλῆς περιπέτειας, τήν ἡμέρα τοῦ Ἁγίου Νικολαίου, προστάτου

τῶν ναυτικῶν, στόν λιμένα τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐν μέσω κλίματος γενικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἀπό τόν συμμαχικό στόλο, ὁ ὁποῖος εἶχε παραταχθεῖ γιά νά τιμήσει τό ἑλληνικό ἔνδοξο ἀντιτορπιλικό.

Ἀξίζουν συγχαρητήρια στόν Δῆμο Ἀγ. Παρασκευῆς γιά τήν ἀξιόλογη αὐτὴ πρωτοβουλία του καί κάθε σεβασμός, εὐγνωμοσύνη καί τιμὴ στόν Ναύαρχο Χρῆστο Παπασηφάκη. Ἡ ἱστορικὴ μνήμη εἶναι ἱερότατο χρέος μας καί πηγὴ ἐμπνεύσεως στοὺς δύσκολους καιρούς μας.

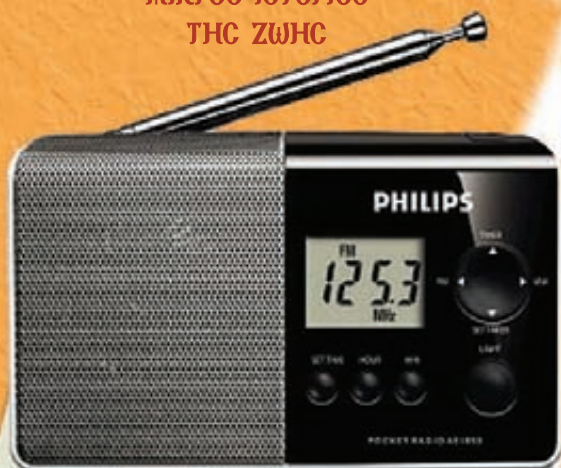
Ἀρχιμ. Χρυσόστομος

Παπαθανασίου

Δρ. Ν. & Θ. Ἱεροκλήρυς

Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΝΑ παιχνίδι

ΓΡΑΦΕΙ
ή ΜΕΡΟΠΗ Ν. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
Όμ. Καθηγήτρια Παν/μίου Αθηνών

Όπως κάθε χρόνο έτσι κι έφეტος, στο μεσοδιάστημα πού μεσολαβούσε μεταξύ Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς, κάποιο ήσυχο απόγευμα προσπαθούσε να βάλει τάξη στο παραφορτωμένο από χαρτορύπανση γραφείο της και να ξεκαθαρίσει τα συρτάρια της από όσα είχαν μαζευτεί εκεί και είχαν... γεράσει πιά, μέσα στον χρόνο πού πέρασε.

Έτσι, καθώς έβρισκε κι έσκιζε περασμένες προσκλήσεις, παλιά πρόχειρα σχέδια για κείμενα, ή χαρτάκια μέ βιαστικές σημειώσεις για δουλειές και υποχρεώσεις πού έπρεπε να γίνουν στήν ώρα τους, συναντούσε, πού και πού, και κάποιες σκόρπιες λέξεις γραμμένες έδω κι εκεί στά περιθώρια αυτών των σημειώσεων. Ήταν οι παρορμήσεις της στιγμής, πού προορίζονταν, ίσως, σάν ιδέες, να ζωντανέψουν αργότερα μέσα σ' ένα κείμενο, σάν αρχή ενός τίτλου, ή σάν συμπλήρωμα σέ μιά λειπή παράγραφο.

Τής ήρθε τότε στόν νοῦ, ἀναπάντεχα, ένα «δικό τους» παιχνίδι πού, σέ ὥρες γλυκιές κι ἀξέχαστες, συνήθιζαν να παίζουν μέ τόν ἄνδρα της καί τά παιδιά τους, ὅταν ἦταν ἀκόμα μικρά, κυρίως κατά τήν περίοδο τῶν χριστουγεννιάτικων διακοπῶν. Τό ὀνόμαζαν «Οἱ μαγικές μας λέξεις», διότι, τηρῶντας κάποια σειρά, σκορπίζανε στόν ἀέρα τυχαῖες λέξεις, καθημερινές ἢ πιό ἀσυνήθιστες, μέ τίς ὁποῖες, στή συνέχεια, προσπαθοῦσαν να βροῦν ἢ να ἐπινοήσουν ὅσες περισσότερες ἐκφράσεις μπορούσε ὁ καθένας τους, συμπληρώνοντας συχνά ὁ ἕνας τόν ἄλλον.

Καί οἱ λέξεις ἄρχιζαν, θαρρεῖς, νά ζωντανεύουν, νά αὐτονομοῦνται καί νά ταξιθεύουν. Ἐπαιρναν παράξενα χρώματα καί μυστικά, πρωτότυπα ἢ καί ἀντιφατικά νοήματα, κι ἔστηναν εἰκόνες ἀπρόσμενες, οἱ ὁποῖες, πασπαλισμένες μέ τή χρυσόσκονη τῆς παιδικῆς φαντασίας, γίνονταν σχεδόν ὁλόκληρες ζωντανές σκηνές, πού ἄλλοτε σκόρπιζαν ξεκαρδιστικά γέλια στήν θορυβώδη παρέα, κι ἄλλοτε ἔδιναν πλούσιες ἀφορμές γιά πιά σοβαρές κουβέντες καί μνυμάτα.

Ἀπό τό φορητό ραδιοφώνάκι πού συντρόφευε τό ἀνιάρό, ἀλλά ἄκρως σημαντικό... ἔργο της, ἀκούγονταν γνωστά τραγούδια. Κι ἐκείνη, μέ τή σκέψη σκόρπια σ' αὐτές τίς ἀξέχαστες ἀναμνήσεις, σιγομουρμούριζε ὅσους σκοπούς καί στίχους ἤξερε. Καί ξαφνικά, ἕνας στίχος τήν συνεπῆρε καί τήν ἔκανε νά θέλει νά παίξει, ἔστω νοερά τώρα, ἔστω μόνη της, ἐκεῖνο τό παλιό παιχνίδι.

Τό τραγούδι ἔλεγε «*Νά 'χαμε δυό στάλες μέλι, νά γλύκαινε ἡ καρδιά*». Κι ἐκείνη ἄρχισε νά παίζει μέ τή λέξη «*στάλα*».

Νά 'χαμε... μιά στάλα...

μιά στάλα φεγγαράκι, νά ξανοίξει ὁ σκοτεινός οὐρανός

μιά στάλα ὑπομονή, νά περάσει ἡ ἄχαρη μέρα

μιά στάλα ἀκαταστασία, νά ὁμορφύνει τά ἄδεια δωμάτια τῶν παιδιῶν

μιά στάλα χἀδι, νά γαληνέψει τήν τρικυμία τῶν ἄσπρων μαλλιῶν

μιά στάλα ἀγκαλιά, νά ξορκίσει τόν φόβο τῆς μοναξιᾶς

μιά στάλα παραμύθι, νά ζεστάνει τήν καρδιά ἑνός ξάγρυπνου παιδιοῦ

μιά στάλα ὁμορφιάς, νά λιώσει τίς ἀσχήμιες

μιά στάλα κουδούνισμα τηλεφώνου, νά φέρεي τή γλύκα τοῦ «*εἶμαι καλά*»

μιά στάλα γιασεμί, νά ζυπνήσει τήν αὐτογνωσία τοῦ πλαστικοῦ κρίνου

μιά στάλα καντηλάκι, νά γεμίσει ψιθυριστή μουσική ἡ σιωπή

μιά στάλα λιβάνι, νά μοσχοβολήσῃ ἕνα μύκιο εὐχαριστῶ...

Τό τραγούδι πρέπει νά εἶχε ἀπό ὦρα τελειώσει γιατί, σέ μιά στιγμή συνειδητοποίησε ὅτι ὁ ἐκφωνητής ἔλεγε εἰδήσεις. Συγκέντρωσε γιά λίγο τήν προσοχή της κι ἄκουγε. Γρήγορα ἔκλεισε τό ραδιοφῶνο καί ξαναγύρισε στίς «*μαγικές λέξεις*»...

Νά 'χαμε...

μιά στάλα φιλότιμο, ν' ἀκουμποῦσε ἡ ἐλπίδα

μιά στάλα ὄνειρο, νά τρομάξει τή μизέρια

μιά στάλα ἰδανικό, νά γίνῃ ἀθάνατο νερό

μιά στάλα προσευχῆς, νά γίνῃ φωτεινό λυχνάρι εὐλογημένο...

Κοντοστάθηκε γιά λίγο κι ἀμέσως πρόσθεσε σάν εὐχή: «*Νά 'χουμε μιά στάλα αἰσιοδοξίας, νά γίνῃ μέλι ἀπό χαμόγελα μέσα στόν Καινούργιο Χρόνο*».

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΚΛΗΤΗΡΑΣ

Ο ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ τῶν 100 χρόνων ἀπὸ τοὺς νικηφόρους βαλκανικοὺς πολέμους τοῦ 1912-13 δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ θυμηθοῦμε τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀγῶνες τοῦ γενναίου ἐλληνικοῦ στρατοῦ. Παράλληλα, φέρνουμε στὸ νοῦ μας τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα ποὺ ἐνσάρκωσαν τὸ πατριωτικὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ μας καὶ ἄφησαν ὑπέροχα παραδείγματα φιλοπατρίας.

ΣΗΜΕΡΑ, δυστυχῶς, τὸ πατριωτικὸ φρόνημα ἔχει ἀμβλυνθεῖ καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα παρεξηγεῖται ἢ καὶ εἰρωνεύεται ἀπὸ τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ διεθνισμοῦ καὶ τῆς παγκοσμιοποίησης. Τό χειρότερο: Κάποιοι μηχανεύονται διαφόρους τρόπους γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴ στρατιωτικὴ θητεία καὶ νὰ μὴν ὑπηρετήσουν τὴν πατρίδα, ἀκόμη καὶ σέ καιρὸ εἰρήνης.

ΥΠΕΡΟΧΟ παράδειγμα γνήσιας φιλοπατρίας ὑπῆρξε ὁ Μεσσηνίος Ὀλυμπιονίκης Κωστῆς Τσικλητήρας. Εἶχε γεννηθεῖ στὴν Πύλο τὸ 1888 ἀπὸ εὐκατάστατη καὶ μορφωμένη οἰκογένεια. Ὁ πατέρας του ἦταν διακεκριμένος γιατρός καὶ ὁ ἀδελφός του ὑπῆρξε βουλευτὴς Μεσσηνίας. Ὁ Κωστῆς Τσικλητήρας ἦταν ἀπὸ τοὺς καλύτερους Ἑλληνες ἀθλητὲς τῆς ἐποχῆς του. Στούς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ Λονδίνου (1908) ἀναδείχτηκε πρῶτος ὀλυμπιονίκης μέ χρυσὸ μετάλλιο στὸ μῆκος χωρὶς φόρα καὶ δεῦτερος ὀλυμπιονίκης στὸ ὕψος. Στούς Ὀλυμπιακοὺς

ἀγῶνες τῆς Στοκχόλμης (1912) πῆρε πάλι χρυσό μετάλλιο ὡς πρῶτος Ὀλυμπιονίκης στό μῆκος χωρίς φόρα μέ τό παγκόσμιο ρεκόρ 3,37 μέτρα.

ΠΡΟΣΦΑΤΑ δημοσιεύτηκε στήν ἐφημ. «Τό Βῆμα»(15-11-12) ἓνα ἐνδιαφέρον ἄρθρο πού ἔγραψε γιά τόν λαμπρό ὀλυμπιονίκη ὁ γνωστός ἀθλητικογράφος Πέτρος Λινάρδος. Σ' αὐτό ἀξιοποιεῖ τό ἀρχεῖο τῆς οἰκογένειας Τσικλητήρα, πού ἔθεσε στή διάθεσή του ὁ ἀνιψιός τοῦ ὀλυμπιονίκη, ὁ κ. Ἡρακλῆς Τσικλητήρας, ἐπίτ. Σύμβουλος Ἐπικρατείας. Οἱ ἐπιστολές τοῦ Κωστή πρὸς τοὺς γονεῖς του, πού δημοσιεύονται, ἀποκαλύπτουν «τόν ἀστραφτερό πατριωτισμό καί τήν ἄδολη πίστη του νά προσφέρει στή μικρή χώρα του ἐκτός ἀπό τά ὀλυμπιακά μέτάλλια καί αὐτήν ἀκόμη τή νεανική ζωή του. Ἦταν τότε 24 ἐτῶν» (Π. Λινάρδος). Καί συνεχίζει ὁ δημοσιογράφος: «Ἀπό τήν πρώτη ἡμέρα πού στρατεύθηκε, τό συνεχές μέλημά του ἦταν νά πολεμήσει στήν πρώτη γραμμή μέ ὅ,τι αὐτό συνεπάγεται γιά τή ζωή του».

ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ πού ἀπελευθερώθηκε ἡ Θεσσαλονίκη, ἔγραφε στόν πατέρα του: «Τό κατ' ἐμέ ἴσως τάς ἡμέρας αὐτάς νά ἀναχωρήσωμεν διά Θεσσαλονίκην ἢ διά νά ἀπελευθερώσουμε κάποιο ἄλλο μέρος τῆς Μακεδονίας». Ὁ Τσικλητήρας στενοχωριόταν πού παρέμενε στήν Ἀθήνα. Σέ ἄλλη ἐπιστολή στόν πατέρα του (6 Νοεμβρίου 1912) σημείωνε: «Εὐρίσκομαι ἀκόμη ἐδῶ καί

προσπαθῶ συνεχῶς νά φύγω γιά τό μέτωπο. Ἀλλά καθὼς φαίνονται τά πράγματα, δέν θέλουν νά μέ στείλουν εἰς τόν πόλεμον. Φαίνεται ὅτι εἶναι ἀδύνατον νά πολεμήσω. Τοὺς εἶπα νά μέ στείλουν, ἔστω, εἰς τό ἐπιτελεῖο τοῦ διαδόχου. Ἐπί ματαίῳ».

Ἡ ΠΟΛΙΤΕΙΑ, γιά νά προφυλάξει τόν ὀλυμπιονίκη ἀπό κάθε κίνδυνο σωματικῆς βλάβης, δέν τόν ἔστελνε στό πεδίο τῶν μαχῶν. Ἐπειτα, ἦταν καί ἡ συμμετοχή του στοὺς Ὀλυμπιακοὺς τοῦ 1916 (στό Βερολῖνο), πού τελικά δέν ἔγιναν λόγω τοῦ Α' Παγκοσμίου πολέμου. Σέ ἐπιστολή στή μητέρα του (11 Νοεμβρίου 1912) ἔγραψε: «Οἱ παρακλήσεις σου πρὸς τόν Θεόν εἰσηκούσθησαν. Ἀπό ὅπου ὑπάγομεν θά σᾶς γράφω. Ἐδῶ εἰς τάς Ἀθήνας ἡμουν καταστενοχωρημένος. Ἦτο μεγάλη ντροπή γιά μένα».

Ο ΔΙΑΠΥΡΟΣ πόθος τοῦ Κωστή Τσικλητήρα νά πολεμήσει στήν πρώτη γραμμή δέν ἐκπληρώθηκε. Στίς 10 Φεβρουαρίου τοῦ 1913, ὁ μεγαλύτερος Ἕλληνας ἀθλητὴς τοῦ 20οῦ αἰῶνα, ὅπως ἔγραφαν οἱ ἀθλητικογράφοι, ἄφηνε τήν τελευταία του πνοή στό νοσοκομεῖο τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ». Πέθανε ἀπό μηνιγγίτιδα... Ἄφησε ὅμως σ' ὅλους μας λαμπρό παράδειγμα ἀγνοῦ πατριωτισμοῦ καί ὑψηλοῦ ἥθους.

Γ. Δ. ΚΟΥΒΕΛΑΣ

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΕΑ

Στὴν μακρινὴ γιὰ ἐμᾶς Κορέα, ὑπῆρξε ἀπὸ παλαιότερα καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρι σήμερα νὰ συναντᾶται, πιὸ ὀργανωμένα, ἀξιόλογη ἱεραποστολικὴ προσπάθεια γιὰ τὴν διάδοση τῆς Ὁρθοδόξιας στὴν χώρα αὐτῆς τῆς «Πρωϊνῆς Γαλίνης». Τό ξεκίνημα ἔγινε τό ἔτος 1900 ἀπὸ Ρώσους ὀρθοδόξους χριστιανούς καὶ μάλιστα διπλωματικούς ὑπαλλήλους.

Στά χρόνια πού ἀκολούθησαν ἡ ἱεραποστολή ἀργὰ ἀλλὰ σταθερά παρουσίαζε πρόοδο. Οἱ Ρῶσοι ἱεραπόστολοι, κληρικοί πιά, ἀγωνίζονταν νὰ διαδοθεῖ ἡ ὀρθόδοξη ἀλήθεια καὶ νὰ αὐξηθεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Δυστυχῶς ὅμως ἀπὸ τό ἔτος 1917 μέ τὴν ἐπικράτηση τῆς ἐπανάστασης τῶν μπολσεβίκων στὴν Ρωσία, ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἄρχισε νὰ φθίνει. Ὡστόσο ρῶσοι ἱεραπόστολοι παρέμειναν στὴν Κορέα μέχρι τό ἔτος 1949. Στό τέλος εἶχε μείνει μόνον ἓνας κληρικός ὁ ὁποῖος ὅμως ἐκδιώχθηκε διότι μέ τίς ἐνέργειές του θεωρήθηκε ἐγκάθετος τοῦ ρωσικοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος. Ἔτσι τό βάρος τῆς ἱεραποστολῆς ἀνέλαβε ἓνας Κορεάτης ἱερέας, ὁ π. Ἀλέξιος Κίν, ὁ ὁποῖος τό ἔτος 1950 συνελήφθη ἀπὸ τοὺς Βορειοκορεάτες κομμουνιστές καὶ ὁδηγήθηκε σέ ἄγνωστο μέρος καὶ ἀπὸ τότε δὲν ἔμαθε κανεὶς τίποτα γι' αὐτόν.

Τό ἔτος 1950 ἀρχίζει μεγάλη καὶ σημαντικὴ προσπάθεια. Μαζί μέ τό Ἑλληνικὸ Ἐκστρατευτικὸ Σῶμα, μεταβαίνει στὴν Κορέα καὶ ὁ ἀείμνηστος π.

Χαρίτων Συμεωνίδης, μετέπειτα Μητροπολίτης Κιλκισίου, ὡς στρατιωτικὸς ἱερέας. Συγκεντρώνει τοὺς ἐναπομείναντας ὀρθοδόξους Κορεάτες καὶ ἀρχίζει προσπάθεια γιὰ ἐπαναδιοργάνωση τῆς τοπικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ὁ Θεὸς εὐλόγησε τοὺς ἀγῶνες του καὶ προέκυψαν ἀγαθὰ ἀποτελέσματα. Μετὰ ἀπὸ ἓνα χρόνο φθάνει στὴν Κορέα ὁ μακαριστὸς π. Ἀνδρέας Χαλκιόπουλος, μέλος τῆς ἀδελφότητος «ΖΩΗ», ὁ ὁποῖος συνέχισε καὶ ἐπέτυχε σημαντικὸ ἔργο. Πρὶν ἐπιστρέψει στὴν Ἑλλάδα φρόντισε νὰ χειροτονηθεῖ ἱερέας ἀπὸ Ρῶσο ἐπίσκοπο, ὁ εὐσεβὴς καὶ ἱκανὸς γηγενὴς π. Βόρις Μούν, πού ἀνέλαβε τὴν εὐθύνη τῆς μικρῆς ὀρθοδόξου ἐνορίας, μέχρι τὴν ἄφιξη τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ δημιουργικοῦ π. Σωτηρίου Τράμπα, πρώην πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἐπὶ τοῦ αἰοίδιμου Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου (Κοτσώνη).

Ἐν τῷ μεταξύ τό ἔτος 1955 ὁ π. Βόρις εἶχε ζητήσει καὶ πέτυχε τὴν πνευματικὴ κηδεμονία τοῦ πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Ἔτσι ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία τῆς Κορέας ὑπῆχθη σάν Ἐξαρχία στὴν τότε Μητρόπολη Αὐστραλίας καὶ στὴν συνέχεια στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς καὶ ἀργότερα στὴν Μητρόπολη Νέας Ζηλανδίας.

Ὁ π. Σωτήριος ἐφθασε στὴν νότια Κορέα τό ἔτος 1975. Ἀργότερα ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος. Ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία ὅλο καὶ αὐξάνει σέ πιστοὺς. Βαπτίζονται, ἐκκλησιάζονται, συμμετέχουν στὰ

Ἱερά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας. Χειροτονοῦνται Κορεᾶτες, νέοι ἱερεῖς. Ἰδρύεται μοναστήρι καί ἱεραποστολικό κέντρο. Πολλές φορές ξαναζωντανεύουν οἱ πρῶτοι χριστιανικοὶ αἰῶνες. Ζοῦν σέ μιά πρωτοχριστιανική ἀτμόσφαιρα «ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ».

Τό ἔτος 2004 ἡ Ἐκκλησία τῆς Κορέας ἀνήχθη εἰς Μητρόπολη, μέ μητροπολίτη βεβαίως τόν π. Σωτήριο. Τό ἔτος 2006 χειροτονεῖται ἐπίσκοπος καί ὀρίζεται βοηθός Μητροπολίτου ὁ π. Ἀμβρόσιος Ζωγράφος, εὐσεβέστατος κληρικός, ὁ ὁποῖος ὡς φοιτητής εἶχε διατελέσει μέ ἐπιτυχία στέλεχος τῆς κατασκήνωσης τῆς «Χριστιανικῆς Στέγης Καλαμάτας». Τό ἔτος 2008 παραιτεῖται ὁ Σεβασμιώτατος π. Σωτήριος καί Μητροπολίτης ἐγκαθίσταται ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ὁ π. Ἀμβρόσιος. Σήμερα στήν Κορέα ὑπάρχουν ἑπτὰ ὀρθόδοξες ἐνορίες σέ ἰσάριθμες πόλεις.

Οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ στήν Κορέα φθάνουν περίπου στοὺς 4.000 πιστούς.

Ἡ Ἱεραποστολή εἶναι ἀναπτυσσόμενη, ραγδαία μποροῦμε νά ἰσχυρισθοῦμε, κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, εὐλογία Θεοῦ καί καρπός τῆς ἐργασίας ἀξίων κληρικῶν-ἱεραποστόλων, κυρίως ἀπό τήν Ἑλλάδα, οἱ ὁποῖοι ἔκαναν πράξη καί βιώνουν τήν ἐντολή τοῦ Κυρίου «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη». Ἐμεῖς ἄς προσευχήμεθα γιά τήν Ἐκκλησία τῆς Κορέας.

Λ. ΔΙΛΗΣ

«Τοῦ ἀγαπήσαντός με»

Ποιός εἶναι Ἐκεῖνος πού ἀγάπησε ἐμένα; Ὁ Θεός! Ὁ Τριαδικός Θεός, ὁ Πατέρας, ὁ Υἱός, τό Πνεῦμα τό Ἅγιον.

Πόσο πολύ μέ ἀγάπησε! Γιά μένα ἔκανε τήν Δημιουργία. Τόν ἄνθρωπο ἔβαλε κύριο μέσα σέ αὐτή. Ὅλους τούς ἀνθρώπους ἀγάπησε καί ἀγαπάει. Ἀλλά ὁ καθένας μας ἄς νοιώθει μέσα του καί ἄς ὁμολογεῖ «γιά μένα». Ὁ προσωπικός Θεός καί Σωτήρας τοῦ καθενός. Ἐπειδή οἱ προπάτορες παρέβησαν τήν ἐντολή Του καί ἐγώ προσωπικά ἁμαρτάνω, σαρκώθηκε γιά τήν σωτηρία μας, ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεός ἀληθινός. Γιά μένα ὁ Χριστός μας σαρκώθηκε, ἀπεκάλυψε τίς Θεῖες Ἀλήθειες, σταυρώθηκε, ἀναστήθηκε. Γιά μένα συνέστησε καί στήν γῆ τήν Ἐκκλησία Του, ἄφησε εἰς τόπον καί τύπον Ἐκείνου τούς ἱερεῖς Του, οἰκονόμους τῶν θείων Μυστηρίων Του γιά νά σωθῶ ἐγώ.

Διαρκής ἡ παρουσία Του στήν ζωή μου. Νά μέ βοηθάει, νά μέ συγχωρεῖ, νά μέ ἀνορθώνει καί ἐφ' ὅσον τό θέλω καί ἐγώ, νά μέ θεώσκει κατά χάρη. Γιατί γιά μένα ἔχει ἐτοιμάσει τόν Παράδεισο καί γιά ὅλους τούς πιστούς. Νά ἀπολαμβάνουμε αἰώνια, χωρίς τελειωμό, τίς παραδείσιες χαρές κοντά Του, μαζί μέ τούς ἀγγέλους, τούς ἁγίους Του καί ὅλους τούς δικαίους. Βασιλόπουλο καί ἐγώ, νά κληρονομήσω τήν Οὐράνιο Βασιλεία τοῦ βασιλιά Πατέρα μου, τοῦ Θεοῦ μου, ἐφ' ὅσον βέβαια ἀγω-

νισθῶ τόν καλόν ἀγώνα, μέ ζήλο, ἐπιμονή, ὑπομονή, μέ θάρρος καί χωρίς φόβο, γιατί Ἐκεῖνος στέκεται δίπλα μου μέ ἀγάπη, ἕτοιμος νά μέ βοηθήσει στήν προσπάθειά μου.

Ὅλοφάνερες οἱ εὐεργεσίες σέ μένα «τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με». Τοῦ Χριστοῦ μας «τοῦ παραδόντος ἑαυτόν ὑπέρ ἐμοῦ».

Ἵποχρέωσή μου νά ἐφαρμόζω τήν Παύλειον ὁμολογία «ἐν πίστει ζῶ, τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ». Νά ζῶ ἐμπνεόμενος καί κυριαρχούμενος ἀπό τήν πίστη στόν Χριστό. Πίστη στέρεη, χωρίς δισταγμούς, ἀκλόνητη σάν βράχος, πού θά μέ ἐμπνέει καί θά μέ ὀδηγεῖ χωρίς κλυδωνισμούς στό δρόμο τοῦ Θεοῦ, μέ σκοπό, λαχτάρα καί ἐπιθυμία τόν Παράδεισο, τήν «χρυσογαλᾶζια χώρα», τήν «λαμπρότεραν ἡλίου», τήν «πατρίδα τήν αἰώνια, τήν τρισευδαίμονα καί ποθητήν», τήν «Εὐλογημένη Βασιλεία τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Γένοιτο!

Ξεχωριστός σκοπός μας γιά τό νέον ἔτος 2013 τό «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χριστός».

Θ.Ι.Δ.

Ἐξί ἡ ὥρα πού χαράζει, μέ ζυπνᾷ ἓνα
γλήνκο-γλήνκο κελιάπημα ἔξω ἀπό τό πα-
ράθυρό μου. Εἶναι ἓνα κοτούφι πού
ψάλλει τόν ὄρθρο μελωδικά, σάν ὁ κα-
λύτερος χορωδός. Τί θέει ὁ μικρός μου
φίλος; Φαντάζομαι θά ὑμνεῖ τό μεγαλεῖο
τῆς Δημιουργίας καί τόν Πλαστοργό.
Ἐξω στόν κῆπο, στά δέντρα ὑπάρχουν
τόσα καί τόσα πουλιάκια, ἀλλήλα αὐτό τό
κοτούφι εἶναι δικό μου σᾶς θέω, καί μέ
τό ξεροβόρι καί μέ τή ζέστη τοῦ καλο-
καιριοῦ, ἐκεῖνο δέν ἔβριψε νά μοῦ πεῖ
τήν καθημέρα του, εὐλογημένη ἀρχή τοῦ
καθημερινοῦ ἀγώνα.

Εἶμαι χαρούμενη σήμερα γιατί κύτ-
ταξα ἔξω καί ἀνθισε ἓνα τριαντάφυλλο,
γιατί σέ διαλείμματα τῆς συννεφιάς παί-
ζει κρυφτό ὁ ἥλιος, μά δέν μᾶς ἐγκατα-
λείπει ὁλότελα. Γιατί ἄκουσα πάλη τό
κοτσινάκι μου.

Ὁ Κύριος ἄς μᾶς χαρίζει κουράγο, νά
ἀντιπαλεύουμε καθημερινά, ἔγνοιες καί
προβλήματα, μέ ὑπομονή καί θάρρος.
Μέ ψηλά τήν σημαία τῆς προσπάθειας.
Ὅχι μέ ἡττοπάθεια ἢ μοιρολατρεία. Καί
«μόνοι» καί «μετά πορρῶν». Μέ
ὀρθρινή δοξολογία γιά ὅ,τι Ἐκεῖνος ἐπι-
τρέψει νά φέρεי μαζί της ἡ ἡμέρα πού
ζημερώνει.

Εὐλογημένο πουλιάκι, μή μέ ξεχάσεις
ποτέ σέ περιμένω πάντα, ἔξί ἡ ὥρα πού
χαράζει!

ΚΛΕΙΩ-ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΚΟΥΡΑΣΗ

ἡ ὥρα πού χαράζει

Η ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Μεγάλη ή έορτή της Βαπτίσεως του Κυρίου. Αιώνια και σωτήρια μηνύματα μάς στέλνει. Άς τά προσέξουμε:

Δέν μπορεί κανείς νά σωθεί άν δέν βαπτισθεί. Ο Κυριος έδωσε εντολή-έξουσιοδότηση στους Άγίους Αποστόλους Του καί μέ βάση τήν ανά τούς αιώνες αποστολική διαδοχή, στους Έπισκόπους καί στους ιερείς της Έκκλησίας μας, «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά έθνη βαπτίζοντες αυτούς εις τό Όνομα του Πατρός καί του Υιού καί του Άγίου Πνεύματος» (Ματθ. κη' 19). Καί προσθέτει «διδάσκοντες αυτούς τηρεΐν πάντα όσα έντειλάμην ύμΐν» (αυτόθι 20).

Κατά τήν βάπτισή Του ό Χριστός μάς διδάσκει στήν πράξη τήν μεγάλη **αρετή της ταπεινώσης.** Αναμάρτητος καί τέλειος Θεός, έρχεται νά βαπτισθεί «πληρώσαι πάσαν δικαιοσύ-

νην». Δέχεται νά βαπτισθεῖ ἀπό ἕνα ἄνθρωπο, ἕνα δοῦλο Του, ἔστω ἂν εἶχε πεῖ ὁ Ἰδιος γι' αὐτόν «οὐκ ἐγγίγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ» (Ματθ. ια' 11). Ὅταν προσῆλθε νά βαπτισθεῖ δέν τρέχει πρὸς τὸν Ἰωάννη πρῶτος, οὔτε μεταξὺ τῶν πρῶτων. **Στέκεται στήν σειρά** μαζί μέ τούς ἄλλους ἀνθρώπους **τελευταῖος** καί ὅπως ἀναφέρει ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς «ἐγένετο δέ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν καί Ἰησοῦ βαπτισθέντος» (Λκ. γ' 21).

Ἐπίσης μᾶς διδάσκει γιά μιὰ ἀκόμη φορά στήν πράξη τήν **ἀρετή τῆς ἀγάπης**. Ἀπό ἀγάπη γιά τὸν ἄνθρωπο κενώνει πάλιν τὸν ἑαυτὸν Του, ἰδρύει τὸ πρωταρχικό καὶ σωτήριο μυστήριο τοῦ Βαπτίσματος, μέ τὸ ὅποιο γινόμαστε μέλη τῆς Ἐκκλησίας Του καί ἀκόμη, μετὰ τήν χάρη τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ βαπτίσματος, ἐλάβουμε καί τήν **χάρη τῆς υἱοθεσίας**. Μέ τήν βάπτισή Του ὁ Χριστός μᾶς χάρισε τήν σωτηρία μας καί τὸν Παράδεισο τῶν Οὐρανῶν.

Κατὰ τήν βάπτισή Του ἔχουμε τὸ μεγάλο θαῦμα, τῆς φανέρωσης τῆς Ἀγίας,

Ὁμοουσίου καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος, **τῆς Ἁγίας Θεοφάνειας. Ὁ Υἱός ὡς Θεάνθρωπος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὡς περιστερά καί τοῦ Θεοῦ Πατέρα**, τὸν ὅποιον κανεὶς ποτέ δέν ἔχει δεῖ, «Θεόν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε» (Ἰω. α' 18) **ἀκούγεται ἢ φωνή Του**. «Σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα» (Λκ. γ' 22).

Ὁ Απόστολος Παῦλος βροντοφωνεῖ καί ἡ Ἐκκλησία μας τὸ ἔκανε μελωδικό ψαλμό: «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε». Naί, ἐμεῖς οἱ βαπτισμένοι στό Ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀποβάλαμε τὸν ρυπαρό χιτῶνα τῆς ἁμαρτίας καί **ἐνδυθήκαμε μέ τὴν βασιλικὴ ἀλουργίδα τοῦ Βασιλέα Πατέρα μας**. Γίναμε βασιλόπουλα τοῦ Οὐρανοῦ, παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Συγκληρονόμοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, συμπολίτες τῶν Ἀγίων. Καί προσοχή. Ὅταν ἀπὸ ἀδυναμία λερώσουμε τὸν κατάλευκο χιτῶνα τῆς ψυχῆς πού μᾶς χάρισε τὸ Ἅγιο Βάπτισμα, ἅς τρέξουμε, χωρὶς ἀναβολή, στό Μυστήριο τῆς Ἐξομολογήσεως.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ

Ξαναγράφοντας την ιστορία

**«Ο Θεός μπορεί νά αλλάξει τό μέλλον,
λλά μόνον ό Τσάρος μπορεί νά αλλάξει το παρελθόν»**

(A Stolphe de gustine 1790)

Τώρα τελευταία πολλά ακούγονται γιά αναθεώρηση καί «ξαναγράψιμο» τών σχολικών βιβλίων τής 'Ιστορίας. Πρέπει νά εκλείψουν, στά πλαίσια τής Παγκόσμιας κοινωνίας όλα εκείνα τα γεγονότα πού θυμίζουν προστριβές καί διαμάχες ώστε νά προετοιμασθούν οί ψυχές τών παιδιών νά δεχθούν τήν παγκόσμια συμφιλίωση! Τό γεγονός βέβαια θυμίζει τόν 'Οργουελ πού έλεγε στό «1984» ότι μπορεί κανείς νά εξαλείψει μιá 'Ιδέα ή μιá άξία, άρκει νά την διαγράψει από τά λεξικά καθώς καί τίς φήμες ότι οί σοβιετικοί όταν κάποιος ήγέτης τά θαλάσσωνε τόν διέγραφαν όχι μόνον από τό κόμμα αλλά καί από τις έγκυκλοπαιδεις.

Μακάρι νά ήταν τόσο άπλό νά μπορούμε νά μεταβάλλουμε τίς κοινωνίες σέ κοινωνίες αγάπης! Τά παιδιά όταν μεγαλώσουν θά μελετήσουν 'Ιστορικά κείμενα καί θά δοϋν τίς παραχαράξεις, άσε πού καί από μαθητούδια μέσα από τό Διαδίκτυο μπορεί νά δοϋν τήν αλήθεια τών ιστορικών γεγονότων καί νά γελοιοποιηθεί έτι περισσότρον τό Σχολείον ως κέντρο παραπληροφόρησης.

Προσωπικά πιστεύω ότι ακριβώς τό αντίθετο πρέπει νά γίνει. Νά γραφούν τά γεγονότα μέ τήν μεγίστη προσέγγιση πρός

τήν αλήθεια, όσο πικρή καί νά είναι. Νά ξέρουν τά παιδιά ποιό ρόλο έπαιξαν στή ζωή μας καί στήν ζωή τής ανθρωπότητας τά έθνη καί οί προσωπικότητες. 'Ετσι θά μάθουν νά είναι προσεκτικοί στίς συναλλαγές τους, στίς συμμαχίες τους, στίς συναστροφές τους. 'Η Αλήθεια είναι πολύ δύσκολη, αλλά είναι Α-λήθη-α δηλαδή μή ΛΗΘΗ, άρα είναι ή ένθύμιση. Άλλο συγχωρώ καί άλλο λησμονώ. Δέν πρέπει νά λησμονούμε, αλλά είναι άνάγκη νά συγχωρούμε, αλλά καί νά προσέχουμε, γιατί τά γεγονότα έπαναλαμβάνονται έστω καί άν δέν διδάσκουν.

Τό παιδί πρέπει νά μάθει ότι στά 1821 δέν μäs βοήθησε ούτε ή Άγγλία ούτε ή Γαλλία κλπ., αλλά μäs βοήθησαν μερικοί άγγλοι φιλέλληνες, μερικοί Γάλλοι φιλέλληνες, μερικοί Γερμανοί κλ. Τήν Ναυμαχία τοϋ Ναυαρίνου πού ούσιαστικά έδραίωσε τήν επανάσταση δέν τήν έκαναν οί 'Αγγλοι, αλλά ό Κόδριγκτων πού τιμωρήθηκε από τήν Κυβέρνησή του καί πού ή Άγγλία αποκάλυψε τήν Ναυμαχία «άτυχές συμβάν». Πρέπει νά μάθει ότι ένώ έμείς διχαστήκαμε γιά νά βοηθήσουμε τούς συμμάχους στόν Α' Παγκόσμιο Πόλεμο αύτοί μäs πούλησαν γιά τούς Τούρκους. Ένώ νικήσαμε στόν

Β' Παγκόσμιο πόλεμο καί βοήθησαμε ουσιαστικά στην συντριβή του άξονα, πήραμε μονάχα παχιά λόγια· ούτε τά απελευθερωθέντα αλβανικά έδάφη μάς έδωσαν, καί τά Δωδεκάνησα τά είχαν τάξει στους Τούρκους άν έμπαιναν στον πόλεμο, εύτυχώς δέν μπήκαν. Στην Κύπρο ενώ μόνο οί "Έλληνες πολέμησαν μέ την ΕΟΚΑ έβαλαν τους Τούρκους μισακάριδες... καί στά 1974 όλίγου δεΐν καί θά έπαιρναν όλη την Κύπρο, την όποία όπως προσπαθούν νά δώσουν σήμερα άφου προτείνονται δύο ισόνομα καί ίσοδύναμα κράτη.

Καλή είναι ή Εύρωπαϊκή "Ένωση αλλά πρέπει νά στηρίζεται στην αλήθεια καί όχι στά ψέματα. Καί ή αλήθεια είναι μία «Τό έθνικό συμφέρον κάθε χώρας» τά άλλα είναι παραμύθια. "Αν αυτά δέν τά μάθει σωστά τό παιδί άσφαλώς καί δέν θά μπορέσει νά αξιολογήσει σωστά τό Πολυτεχνείο καί τό νεανικό σκίρτημα, πού του έγινε τόση έκμετάλλευση, καί πού ακόμα καί σήμερα καπελώνεται. Πρέπει νά μάθει τό παιδί ότι όταν κάποιο κόμμα ή κάποια παράταξη μονοπωλεί την έθνικοφροσύνη ή την σωτηρία του "Έθνους τότε αυτό τό έθνος είναι καταδικασμένο σέ θάνατο. Γιατί τό "Έθνικό συμφέρον του "Έθνους, είναι (ή τουλάχιστον πρέπει νά είναι) τό υπόβαθρο όλων των κομμάτων καί των παρατάξεων. "Αν δέν είναι τότε οδηγούμεθα σέ διχασμούς καί άντιπαλότητες πού έκμεταλλεύονται άριστα οί ξένοι φίλοι μας.

Μιά τέτοια άνάπλαση της "Ιστορίας, ώστε νά άποκαλυφθούν όλες οί αλήθειες είναι δεκτή. "Ανάπλαση μέ τό νά απελεύσουμε την μάχη στά Δερβενάκια ή τίς σφαγές στην άλωση της Τρίπολης ή τίς βαρβαρότητες των Κεμαλικών στην Σμύρνη, ή όπως κάνανε μετά την κατοχή πού αφαιρούσαν από τον ύμνο εις την "Ελευθερία του Σολωμού στίχους πού έθιγαν τους "Αγγλους απλά μεταβάλλουν την "Ιστορία σέ παραμύθι της Χαλιμάς. Τότε δέν έχει καμιά άξια καί είναι καλύτερα νά μήν διδάσκεται. Τό παιδί πρέπει νά μάθει για την Μαύρη "Αθηνά, δηλ. την προσπάθεια πού γίνεται στην "Αμερική νά αποδειχθεί ότι ο Πολιτισμός προήλθε από τους Μαύρους. Νά μάθει ότι πρόσφατα οί Τούρκοι ίσχυρίζονται ότι αυτοί είναι οί δημιουργοί του πολιτισμού καί ο "Όμηρος ήταν Τούρκος, άφου ήταν από την Σμύρνη. Νά μάθουν γιατί δέν έχουν καμιά σχέση μέ τους Μακεδόνες του Μ. "Αλεξάνδρου οί σημερινοί Σκοπιανοί κλπ. Μόνο όταν είναι κάτοχος της αλήθειας μόνο τότε μπορεί νά νοιώσει ανώτερος καί ελεύθερος άνθρωπος καί τότε μπορεί νά δείξει κατανόηση στα πνεύματα της έποχής καί νά συγχωρήσει τά λάθη «Γνώσθε την "Αλήθεια καί ή "Αλήθεια "Ελευθερώσει ύμās», ειπε ο Χριστός καί σάν Θεός πού είναι, κάτι περισσότερο από μάς ξέρει.

ΚΩΝ. ΠΟΝΤΙΚΗΣ(†)

Κύριε Διευθυντά

Στόν «ΣΥΝΔΕΣΜΟ», τ. 473, σελ. 246-247 υπάρχει μιά ἐπιστολή ἀναγνώστου καί μιά ἀπάντηση τοῦ περιοδικοῦ, σχετικά μέ τήν Ἀγία Γραφή.

Ἡ Ἀγία Γραφή - ἡ Καινή Διαθήκη οὐσιαστικά - πού ὁ μέσος Ἕλληνας ὀρθόδοξος τήν ἀποκαλοῦσε Εὐαγγέλιο, ἦταν σχεδόν ἄγνωστο τό περιεχόμενό της γιά ἐκεῖνον.

Λέγεται ὅτι ἐάν ὑπῆρχε Ἀγία Γραφή σέ μιά οἰκογένεια, εὐρίσκετο συνήθως στά εἰκονίσματα καί πολλές φορές κατέβαινε σέ περίπτωση ἀγιασμοῦ ἢ ἐξορκισμοῦ.

Λέγεται ἐπίσης ὅτι οἱ ὀρθόδοξες χριστιανικές ὁργανώσεις, μέ τούς κύκλους Μελέτης τῆς Ἀγίας Γραφῆς, τήν εἰσήγαγαν στή ζωή τοῦ μέσου ὀρθόδοξου Ἕλληνα χριστιανοῦ.

Σ' αὐτό βοήθησε πολύ καί συνεχίζει νά βοηθάει στήν κατανόηση τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἡ μετάφραση καί ἡ ἐρμηνεία πού συνοδεύει τό πρωτότυπο κείμενο, πρᾶγμα πού

δέν ὑπῆρχε σέ παλαιότερες δεκαετίες.

Σοφοί Γέροντες καί Ἱερωμένοι, συστήνουν ἐκτός ἀπό τήν προσευχή, τήν εὐχή τοῦ Ἰησοῦ, νά συνηθίζουν οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί καί τήν καθημερινή μελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς.

Γι' αὐτό ὑπάρχουν σέ χριστιανικά ἔντυπα καί ἡμερολόγια, σύντομες, καθημερινές παραπομπές στήν Ἀγία Γραφή.

Ἐπειδή διάφορες προτεσταντικές ὁργανώσεις καί θρησκευτικές κοινότητες ἀπορρίπτουν τήν Ἱερή Παράδοση καί ἰσχυρίζονται ὅτι «βασίζονται ἀποκλειστικά στή Βίβλο», ἡ Ἀγία Γραφή ἔχει παρεξηγηθεῖ καί θεωρεῖται κάτι αἰρετικό.

Παλαιότερα, ἀνέφερε ὀρθόδοξος χριστιανός, ὅτι ὅταν ἓνας πελάτης εἰσῆλθε σέ χριστιανικό βιβλιοπωλεῖο καί εἶδε ἀντίτυπα τῆς Ἀγίας Γραφῆς στά ράφια, ἔφυγε τρέχοντας νομίζοντας ὅτι τό βιβλιοπωλεῖο ἦταν αἰρετικό.

Ἀσφαλῶς ἀπόλυτος σεβασμός

ἐπιστολές πού ἴάβαμε

στούς Ἁγίους μας, στούς Πατέρες τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, οἱ ὁποῖοι ἄλλωστε στήν ἱερή μας Παράδοση καί στήν Ἁγία μας Γραφή βασίστηκαν γιά νά θεολογήσουν, νά μαρτυρήσουν νά ἁγιαστοῦν.

Μελετώντας τήν Ἀγ. Γραφή, ζεῖς τά γεγονότα πού ἔζησαν οἱ Ἀπόστολοι, οἱ μαθητές τοῦ Ἰησοῦ καί εἶναι μιά πρόσκληση νά ἀκολουθήσης τά βήματα Ἐκείνου.

Μέ ἐκτίμηση
ΑΜΑΛΙΑ Κ. ΓΕΡΑΚΑΝΑΚΗ
ΑΘΗΝΑ

Ἀγαπητοί μας

ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Σᾶς εὐχόμαστε ὁλόψυχα εὐλογημένο καί καρποφόρο τό ἔτος 2013, πού ἤδη διανύουμε.

Μέ τήν ἐπικοινωνία μας αὐτή, ἐπιθυμοῦμε νά σᾶς ἐκφράσουμε, ὡς κατά σάρκα συγγενεῖς τοῦ μακαριστοῦ π. Ἐπιφανίου, τίς θερμές κι ἐγκάρδιες εὐχαριστίες μας γιά τήν Β΄(βελτιωμένη κι ἐμπλουτι-

σμένη) ἔκδοσή σας τοῦ βιβλίου μέ τόν τίτλο: «Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος (1930-1989), Ὁ Ἕνας Πολύεδρος Ἀδάμας», ἀντίτυπα τοῦ ὁποῖου εὐγενῶς μᾶς ἀποστέilate.

Τό ἐν λόγῳ βιβλίῳ τιμᾷ ἰδιαιτέρως τή μνήμη τοῦ π. Ἐπιφανίου κι εἶναι πολύ καλαίσθητο. Ἄλλωστε, δεν εἶναι ἡ πρώτη φορά πού ἡ «Χριστιανική Στέγη» Καλαμάτας τιμᾷ τόν ἀείμνηστο π. Ἐπιφάνιο, «πολυαγαπημένο φίλο, σεβαστό πατέρα καί ἀνεπανάληπτο σύμβουλό σας», ὅπως τόν χαρακτηρίζετε στόν πρόλογο τῆς β΄ ἐκδόσεως.

Εὐχόμαστε ἀπό καρδιάς ὁ Κύριός μας νά σᾶς στηρίζει καί νά εὐλογεῖ τό πλούσιο πνευματικά καί ὄχι μόνο, ἔργο σας.

Ἰδιαίτερες εὐχαριστίες στον ἐπιμελητή τῆς β΄ ἐκδόσεως κ. Θεόδωρο Δοῦρο.

Μέ ἰδιαίτερη ἐκτίμηση
Πολυνείκης-Θεοφανεία
Θεοδωροπούλου

Λάβαμε τὰ νέα βιβλία

† ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΣΕΛΙΔΕΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Μελέτιος δέν κρατοῦσε ἡμερολόγιο. Ὁ καθημερινὸς ἀπολογισμὸς του γινόταν «ἐν τῷ ταμείῳ» του ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Οἱ σελίδες τοῦ βιβλίου αὐτοῦ εἶναι ἐρανίσματα ἀπὸ τὰ κείμενα πού ὁ ἴδιος εἶχε γράψει ἢ εἶχε ἐπιλέξει γιὰ τὰ ἡμερολόγια τσέπης, πού ἐξέδιδε ἡ Μητρόπολη κάθε χρόνο.

Σχ.12Χ19,50. Σελ.96. Ἐκδοση Ἱ.Μονῆς Προφ. Ἡλίου, Πρέβεζα.

ΜΑΝΟΛΗΣ Γ. ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ ΩΡΑ ΚΡΙΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Ἄρθρα δημοσιευμένα σέ ἐφημερίδες καί περιοδικά, πού μποροῦν νά βοηθήσουν νά δοῦμε κατὰματα τήν ἐλληνική πραγματικότητα καί ἀκολουθώντας τούς ὁδοδείκτες τῆς Καινῆς Διαθήκης νά βοηθήσουμε τήν πατρίδα μας νά ὑπερβεῖ τήν σημερινή κρίση καί νά ὀρθοποδήσει.

Σχ.14Χ19. Σελ. 166. Ἐκδόσεις «Ἐν πλῶ». Κολοκοτρώνη 49 10560 Ἀθήνα, τηλ. 210 3226343.

ΜΕΡΟΠΗΣ Ν. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΟΜΟΤ. ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΜΕ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΑΥΡΙΟ

Δίδονται στὸν προβληματισμένο ἀναγνώστη, μερικά ἐπικάαιρα ἐρεθίσματα τὰ ὁποῖα, ὡς βασική ἀφετηρία, θά τὸν βοηθήσουν νά συμπληρώσει ἢ νά διαφοροποιήσῃ τήν προσωπική του ἐκτίμηση τῶν πραγμάτων.

Σχ.14Χ20,50. Σελ.130. Ἐκδόσεις «ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ», Λυκούργου 12, 18345 Μοσχάτο, τηλ. 210 9310605, fax 210 9344407.

ΦΙΛΟΛΑΟΣ ΔΗΜ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Δρ.Ν. Δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ ΤΟ ΤΡΙΠΤΥΧΟ ΠΑΤΡΙΔΑ-ΘΡΗΣΚΕΙΑ-ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ (Ποῦ Χλευάστηκε-Περιφρονήθηκε-Περιθωριοποιήθηκε)

Μία πολὺ ἐνδιαφέρουσα μελέτη πάνω στοῦ τρίπτυχο αὐτό πρόβλημα, ἀπὸ τό ὁποῖο ἐξαρτᾶται ἡ ὑπόστασις τῆς πατρίδος μας.

Σχ.12Χ17. Σελ.108. Δ/ση Συγγρ. Σικελίας 4, 11741 Ἀθήνα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΑΡΤΙΝΗ Δρ. Θεολογίας
Ἀρχοντας Ἱερομνήμονος τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ
Μεγάλης Ἐκκλησίας
ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΚΑΙ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ
ΟΙ ΚΤΙΤΟΡΕΣ ΤΗΣ Ι.ΜΟΝΗΣ ΣΟΥΜΕΛΛΑ

Δημοσίευση καί σχολιασμός τοῦ ἀριθ. 268, φύλλα 423-517, χαρτῶου χειρογράφου ἀνέκδοτου κώδικα, πού φυλάσσεται στό Ἀρχεῖο τῆς Ἱ. Μονῆς Διονυσίου – Ἀγίου Ὁρους- καί περιέχει τό Βίο καί τήν Πολιτεία, τῶν πατέρων Βαρνάβα καί Σωφρονίου, πού ὑπῆρξαν οἱ κτίτορες τῆς Ἱ. Μονῆς τῆς Παναγίας τοῦ ὄρους Σουμελά τῆς Τραπεζούντος.

Σχ.15Χ20, Σελ. 370. Ἐκδόσεις «ΤΑΩΣ» Ἑλκωνός 8 Α, 26331, Πάτρα, τηλ. 2610 621504.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΩΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

1) ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΑ ΔΥΝΑΜΕΩΣ, ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ
ΣΩΦΡΟΝΙΣΜΟΥ (Ὁρθόδοξοι στοχασμοί)

Σχ. 17Χ24 Σελ.16

2) ΙΕΡΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΙΟ ΠΑΘΟΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Σχ.17Χ24 Σελ.32

3) ΕΚΕΙ, ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ,
ΣΤΟ ΠΥΡΓΙ ΤΗΣ ΧΙΟΥ

(Προσκυνηματικός λόγος, λόγος ἀφήγησης)

4) ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΙΣ ΑΙΩΝΙΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

(Ὁρθόδοξοι στοχασμοί, σκέψεις καί ἐρμηνεῖς)

Συγκέντρωση σέ ἕνα τόμο τῶν 6 ἐπιμέρους μικρότερων ἐκδόσεων. Σκοπός τῆς ἐκδόσεως εἶναι ἡ κατανόηση τῶν ἱερῶν νοημάτων τῆς Ἀγίας Γραφῆς, σέ ὅσο τό δυνατόν περισσότερους ἀδελφούς.

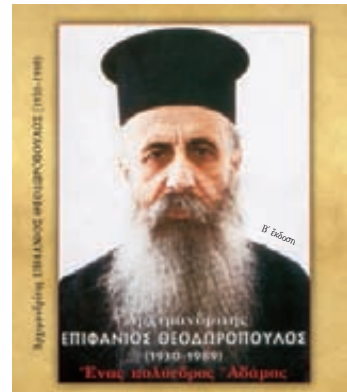
Σχ.16,50Χ23,50. Σελ.159. Δ/ση Συγγρ.Τ.Θ. 2 – 82100 Χίος, τηλ. 22710 24100, 6945268095.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν.ΝΤΟΚΟΛΑΣ
ΣΤΗΝ ΗΡΩΙΔΑ ΜΑΝΑ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΑΣ

Νέα ποιητική συλλογή.

Σχ. 12,50Χ19 Σελ.111. Δ/ση Συγγρ. Μαιζώνος 42 23100 Καλαμάτα, τηλ. 27210 81718.

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ
(1930-1989)
ΕΝΑΣ ΠΟΛΥΕΔΡΟΣ ΑΔΑΜΑΣ

Ἐπανεκδόθηκε σέ δεύτερη ἔκδοση τό βιβλίο-ἀφιέρωμα στόν ἀείμνηστο Γέροντα, ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς «Χριστιανικῆς Στέγης Καλαμάτας».

Περιλαμβάνει ὅλη τήν ὕλη τῆς πρώτης ἔκδοσης καί ἐπί πλέον κείμενα γραμμένα ἀπό στενοῦς συνεργάτες του καί πνευματικά του παιδιά καί γεγονότα ἀπό τήν οἰκογενειακή του ζωή, γραμμένα ἀπό τόν ἀδελφό του κ. Πολυνείκη Ἱ. Θεοδωρόπουλο.

Μπορεῖτε νά ἀποκτήσετε τό βιβλίο αὐτό, ἀπό τά βιβλιοπωλεῖα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, «Ζωῆς» καί «Φωτός» στήν Ἀθήνα, καθώς καί μέ ἕνα τηλεφώνημάς στο τηλεφώνο τῆς «Χριστιανικῆς Στέγης» 27210 23176 καί fax 27210 26478. Θά σᾶς σταλεῖ ταχυδρομικά, ἐπί ἀντικαβολῇ τῆς ἀξίας του. Τιμᾶται 10 εὐρώ.

α. «Ἦλθαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικός ἐλάλει». (Ἦλθαν οἱ μαθητές τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐθαύμασαν, γιατί ὁ Δάσκαλός τους συνομιλοῦσε δημόσια μέ γυναίκα).

Ἰω. δ' 27

β. Ἐλᾶτε νά κάνουμε διάλογο, λέει ὁ Κύριος.

Ἦσ. α' 18

γ. Ὅταν κάνεις διάλογο μέ κατώτερό σου ἢ ὅταν ἐρωτᾷσαι γιά κάτι ἀπό αὐτόν, νά μήν ἀπαντήσεις ἀπρόθυμα, περιφρονώντας τόν ἀδελφό σου καὶ βρίζοντας ἔτσι τόν Θεό.

Μ. Βασίλειος, ΕΠΕ 8, 118

δ. Ἄς διαλεγόμαστε μέ τὰ παιδιά μας καὶ ἄς τὰ πείθουμε.

Χρυσόστομος, ΕΠΕ 27, 484

Ε. Ὅταν κάνει διάλογο κάποιος μέ ἑνᾶν ἄνθρωπο, καρπώνεται μεγάλη ὠφέλεια.

Χρυσόστομος, ΕΠΕ 3, 280

στ. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διαλέγεται μέ τούς Ἀθηναίους, παίρνοντας ἀφορμή ἀπό ἕνα βωμό καὶ παρουσιάζει στό μέσον τίς μαρτυρίες τῶν ποιητῶν.

Χρυσόστομος, ΕΠΕ 9, 200

ζ. Μάθε νά συνομιλεῖς μέ τόν Θεό. Ὁ διάλογος θά σέ ὀδηγήσει στή γεύση τοῦ Θεοῦ καὶ στή σωτηρία τῆς ψυχῆς σου.

Αὐγουστίνος

η. Οἱ φρόνιμοι συζητοῦν, οἱ ἀνόητοι ἀποφασίζουν.

Ἀνάχαρσις

θ. Ἡ συνομιλία πλουτίζει τό λογικό, ἀλλά ἡ μόνωση εἶναι τό σχολεῖο τῆς μεγαλοφυΐας.

Κλεόβουλος

ι. Ἄν δέν εἰπωθοῦν οἱ ἀντίθετες γνώμες, τότε πῶς θά διαλέξετε τήν καλύτερη;

Ἡράκλειτος

ια. Τραπέζι χωρίς διάλογο δέν διαφέρει καθόλου ἀπό φάνη.

Πλάτων

ιβ. Τά σοβαρά ἐπιχειρήματα τοῦ ἀντιπάλου νά τὰ ἀπορρίπτεις μέ ἀστεῖο, ἐνῶ τὰ ἀστεῖα μέ σοβαρότητα.

Γοργίας

ιγ. Ὡς πρός τή συμπεριφορά σου νά εἶσαι εὐγενής, ἐνῶ ὡς πρός τή συζήτηση καταδεκτικός.

Ἰσοκράτης

ιδ. Ὅποιος δέν ξέρει νά σιωπᾷ, δέν ξέρει νά διαλέγεται.

Ἀριστοτέλης

ιε. Ὅποιος γνωρίζει νά ἀκούει τούς ἄλλους, σημαίνει ὅτι ἔχει μάθει πολλά.

Πλίνιος

Ἐπιμέλεια:
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ι.
ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ιστ. Σέ μιά συζήτηση τό δύσκολο δέν εἶναι νά υποστηρίξεις τή γνώμη σου, ἀλλά νά γνωρίζεις νά τήν υποστηρίξεις.

Τάκιτος

ιζ. Οὔτε τό συμπόσιο εἶναι εὐχάριστο χωρίς συζητήσεις, οὔτε ὁ πλοῦτος χωρίς ἀρετή.

Στοβαῖος

ιη. Τίποτε ἄλλο δέν ἐνθαρρύνει τήν τεμπελιά τόσο, ὅσο οἱ συζητήσεις περί ἀνέμων καί ὑδάτων.

Τολστόι

ιθ. Ὁ διάλογος εἶναι ὑποχρέωση, γιατί ὑποχρέωση εἶναι ἡ μαρτυρία γιά τήν ὀρθόδοξη πίστη.

Παναγ. Τρεμπέλας

κ. Εἶναι ἄσχημο νά μή σέ καταλαβαίνει ὁ ἄλλος, ὅταν τοῦ μιλάς.

Γέροντας Σωφρόνιος τοῦ Ἑσσεξ

κα. Ἡ ἀνθρωπότητα πρέπει νά ζανακαλλιεργήσει τήν τέχνη τοῦ διαλόγου.

Σεβερνάντζε

κβ. Εἶναι πολύ σημαντικό, ὅταν γίνεται ἕνας διάλογος, νά προσέχει κανεῖς τά ἐπιχειρήματα τοῦ ἄλλου.

Ἀρχιεπ. Ἀλβανίας Ἀναστάσιος

κγ. Ὁ διάλογος εἶναι τέχνη καί πρέπει νά ἐμπεριέχει τό στοιχεῖο τῆς τεκμηρίωσης καί τῆς προσαρμογῆς στό ἐπίπεδο αὐτῶν πού ἀκοῦνε.

Ἀρχιεπ. Χριστόδουλος Παρασκευαΐδης

κδ. Στό διάλογο πρέπει νά πηγαίνουμε νά σώσουμε τήν ἀλήθεια καί ὄχι τίς ιδέες μας.

Λόγια σοφά Α΄, σελ. 38

ιε. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἀόρατος φιλοξενούμενος σέ κάθε τραπέζι καί ὁ σιωπηλός ἀκροατής σέ κάθε συζήτηση.

Ἀνώνυμος

ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ

• *Η κ. Ειρήνη Γαβρά, Α.Τούμπα Θεσσαλονίκη, 100 € εἰς μνήμην Τριαντάφυλλου καί Ἑλπίδας Τριανταφυλλίδη.*

• *Ὁ κ. Δημήτριος Γκίνης, Θεσσαλονίκη 50 € εἰς μνήμην Στεφάνου Μοτσενίγου.*

• *Ἡ κ. Μαρία Διαμάντη, Καλαμάτα, 20 € εἰς μνήμη τοῦ θεοῦ τῆς Ἡλίας Κότσα.*

• *Ὁ κ. Παναγιώτης Καννάς, Καλαμάτα 65 € εἰς μνήμην Γεωργίας Σκοπελίτου.*

• *Ἡ κ. Μαρία Κουτσογιάννη, Ἀθήνα 100 € εἰς μνήμη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, τῆς ἀδελφῆς τῆς Θάλειας καί τῶν γονέων τῆς Δημητρίου καί Ἑλένης.*

• *Ἡ κ. Καίτη Κυραγιάννη- Μπαρμπαρούνη Καλαμάτα, 30 € εἰς μνήμην Εὐγενίας χήρας Πέτρου Παπαδοπούλου*

• *Ἡ κ. Ὑλγα Παναγιωτίδου Θεσσαλονίκη 15 € εἰς μνήμην τῆς μητέρας τῆς Κυριακῆς Μπριτζάκη.*

• *Ἡ κ. Μαρία Παπαβασιλείου Θεσσαλονίκη 100 € εἰς μνήμην τοῦ συζύγου τῆς Καθηγ. Ὁρθοπαιδικῆς Α.Π.Θ. Βασιλείου Παπαβασιλείου.*

• *Ἡ κ. Νίκη Παπακωνσταντίνου, Θεσσαλονίκη 120 € εἰς μνήμην τοῦ συζύγου τῆς καί ἀδελφοῦ τῆς.*

• *Ἡ κ. Ἑλένη Ρομπολή, Ἀθήνα 50 € εἰς μνήμην τοῦ συζύγου τῆς Ἰωσήφ.*

• *Ἡ κ. Ἑλένη Χρίστου Ρώμα Ἀθήνα, 30 € εἰς μνήμη τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Μελετίου Νίκ. Χατζή.*

• *Ὁ κ. Γρηγόριος Σγοῦρος Μαθηματικός, Καλαμάτα- Ἀθήνα 100 € εἰς μνήμην τῶν γονέων του, τῆς ἀεμνήστου συζύγου τοῦ Καλλιόπης καί τῶν γονέων τῆς.*

• *Ἡ Ἀντιγόνη Σκοπελίτου Ἀγία Παρασκευή 30 € εἰς μνήμην Γεωργίας καί Σπυρίδωνος Σκοπελίτη, Γεωργίου Πριονίδη, Παναγιώτη καί Γεωργίου Καρσανίδη.*

• *Ἡ κ. Βάνα Τρικουράκη, Ἀθήνα 50 € εἰς μνήμην τῆς μητέρας τῆς καί τοῦ συζύγου τῆς.*

• *Ὁ κ. Κώστας καί Τούλα Χελά Πάτρα 100 € εἰς μνήμην τῆς ἀδελφῆς τους Ἀγλαΐας Ἀντωνοπούλου.*

• *Ἡ κ. Εὐφροσύνη Χριστοπούλου Κόρινθος, 30 € εἰς μνήμην τῶν γονέων τῆς Ἡλίας καί Μαργαρίτας.*

ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΕΡΕΘΙΣΜΑΤΑ

«Η ἐπιστροφή τῶν μισθῶν στό... κράτος» ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ 20-11-12).

Οἱ διάφοροι διαπλεκόμενοι θά ἐπιστρέψουν τίς μίζες; Αὐτοί πού εἰσέπρατταν συντάξεις πεθαμένων θά τίς ἐπιστρέψουν στό Ι.Κ.Α.;

«Συσσίπια ἀπό τό ὑπουργεῖο Ἀγροτικῆς Ἀναπτύξεως» ΕΣΤΙΑ 21-11-12).

Στίς συνθήκες Κατοχῆς πού ἔχουν δημιουργήσει οἱ τροϊκανές κυβερνήσεις τά συσσίπια τῆς Ἐκκλησίας σώζουν χιλιάδες ἐνδεεῖς. Φαίνεται ὅτι δέν ἐπαρκοῦν.

«Ξεγυμνώνουν τό γερμανικό σχέδιο κορυφαῖοι οἰκονομολόγοι» (ΕΛΛΑΔΑ 22-11-2012).

Οἱ πολιτικοί τί κάνουν; Οἱ λαοί τί κάνουν; Δέν βλέπουν τήν ἐπερχόμενη γερμανική Κατοχή;

«Πειραματόζωο τό ἀνθρώπινο εἶδος» (ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ 22-11-2012)

Ὅχι βέβαια ἀπό τούς θεούς τοῦ Ὀλύμπου. Ἀπό ἀνθρώπους. Τρόφιμα, ποτά, φάρμακα, συσκευές. Πρόοδος!

«Τό πολιτικό ἔλλειμμα τῆς εὐρωπαϊκῆς κρίσης» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ 23-11-2012).

Τό ἔλλειμμα κάθε κρίσεως εἶναι ἠθικό, ἄς τό συνειδητοποιήσουμε.

«Καταγγελία τοῦ νέου προέδρου τοῦ ΕΟΠΥΥ. 200.000 συνταγές ἐκτελέσθηκαν πρὶν.. ἐκδοθοῦν» (ΕΘΝΟΣ 24-11-2012).

Θαυματοποιούς παράγει ἡ χώρα μας: πολιτικούς, δημόσιους λειτουργούς, πολίτες!

«Εἰδικός ἀνακριτής γιά σπατάλες σέ δήμους. Σκάνδαλο 3.500 «κηπουρῶν» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 25-11-2012)

Δηλαδή δέν εἶναι μόνον οἱ ξένοι δανειστές-τοκογλύφοι ὑπεύθυνοι γιά τήν πτώχευσή μας;

«Ἀνθρωπιστική κρίση; Τί νά κάνουμε;» (ΤΟ ΒΗΜΑ 25-11-12)

Νά ξαναβροῦμε τήν ἀνθρωπιά μας.

Νά ξαναβάλουμε στή ζωή μας τίς ἠθικές ἀρχές πού τήν καταξιώνουν, τίς πνευματικές ἀξίες πού ἔχουν δοκιμαστεῖ στό καμίνι τοῦ χρόνου.

«Οἱ περικοπές ἀποδυναμώνουν τήν ἄμυνα» (ΤΟ ΠΑΡΟΝ 25-11-12)

Εἶναι καί ἡ ἀποδυνάμωση τῆς ἄμυνας τῆς πατρίδας μας στά σχέδια τῶν ἄσπονδων φίλων, ἐταίρων καί συμμάχων;

«Σέ δημόσια διαβούλευση τό νέο νομοσχέδιο γιά τήν ἐκπαίδευση» (ΤΑ ΝΕΑ 26-11-12)

«Ράβε ξύλωνε, δουλειά νά μή σοῦ λείπει» στήν Ἐκπαίδευση. Κάθε ὑπουργός Παιδείας καί νόμος γιά τήν Ἐκπαίδευση!

«Παιδιά νεκρά ἀπό βόμβες διασπορᾶς στή Συρία» (ΒΡΑΔΥΝΗ 27-11-12)

Παιδιά θύματα πολέμων καί ἐμφύλιων συγκρούσεων, οἰκονομικῆς ἐκμεταλλεύσεως καί σεξουαλικῆς κακοποίησης, οἰκογενειακῆς βίας καί φτώχειας στόν πολιτισμένο κόσμο μας!

«Στή Βουλή ἡ ὑπόθεση τῆς «λίστας Λαγκάρντ». Ἀπό τόν Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου» (ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ 28-11-12)

Ἐκεῖ τά μέλη τῆς Ἐξεταστικῆς θά πληρωθοῦν γιά τήν ἀπασχόλησή τους καί θά... ἀπαλλάξουν τούς κατηγορούμενους συναδέλφους πολιτικούς!

«Μιά πόλη 40.000 κατοίκων χάθηκε ἀπό τό 1992 σέ τροχαῖα» (ΗΜΕΡΗΣΙΑ 29-11-12)

Ἡ ἀνευθυνότητα σέ θλιβερό ἀριθμό!

«Οἱ Τοῦρκοι εὐχαριστοῦν τήν κ. Ρεπούση διά τās ὑπηρεσίας της» (ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ 30-11-12)

Τό γεγονός αὐτό θά ἀφυπνίσει τούς ὑπεύθυνους πολιτικούς γιά τόν ρόλο πού παίξει ἡ «κυρία» αὕτη;

Μ. ΠΟΛΙΤΗΣ

Τό ἔργο αὐτό τοῦ ρώσου συγγραφέα Ἄντον Τσέχωφ (1860-1904) παίζεται στό ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ σέ σκηνοθεσία Παντελῆ Δεντάκη.

Ἀπό κοινωνιολογική ἄποψη τό ἔργο σηματοδοτεῖ μιά μεταβατική περίοδο. Ἡ ἀνερχόμενη ἀστική τάξη ἐκτοπίζει, ὄχι μέ τήν βία ἀλλά μέ οἰκονομικά μέσα, τήν τάξη τῶν γαιοκτημόνων. Στήν παρακμή της, ἀντί γιά τήν παραγωγή πλούτου πού θά εὐεργετοῦσε τό κοινωνικό σύνολο, συσσωρεύει χρέη. Ἀνίκανη καί ἀργόσχολη, ἄβουλη καί μοιραία μέσα στήν πλήξη της, ἀφήνει νά πέσουν ἀπό τά παραλυμένα χέρια της τά παραγωγικά μέσα. Φυσικό εἶναι νά σπεύσουν νά καλύψουν τό κενό ἄλλοι.

Ἡ Λιουμπόφ Ἀντρέγιεβνα ἰδιοκτήτρια τοῦ βυσσινόκηπου, δέν ἀσκεῖ καμιά διαχείριση τῆς περιουσίας της. Οἱ πληροφορίες γι' αὐτήν καί οἱ ἐνέργειές της ἀποκαλύπτουν μιά σπάταλη καί ἀνεύθυνη γυναικα. Τό ἴδιο ἀνεύθυνος καί ψυχικά χλιαρός καί ὁ ἀδελφός της Γκάγιεφ. Τό σπίτι καί τό κτῆμα μέ τόν βυσσινόκηπο, μιά ὁμορφη καί προσοδοφόρα φυτεία, ἔχουν ὑποθηκευτεῖ γιά δάνειο ἀπό τράπεζα. Ἐάν δέν πληρωθοῦν οἱ τόκοι, θά γίνει δημοπρασία τόν Αὐγουστο. Ἡ Λιουμπόφ δέν ἀνησυχεῖ γιά τήν ἀπειλή πού ὁ Λοπάχιν ἐπίμονα ὑπενθυμίζει.

Τούς προτείνει νά ἐνοικιάσουν τό κτῆμα γιά

νά κτισθοῦν παραθεριστικές κατοικίες, πού θά τοῦς ἐξασφαλίζουν εἰσόδημα εἴκοσι πέντε χιλιάδες ρούβλια τόν χρόνο. Ἐκείνη οὔτε ν' ἀκούσει γιά κάτι τέτοιο. Ὁ καιρός κυλᾷ μέσα στήν ἀπραξία. Ἡ Λιουμπόφ καί ὁ ἀδελφός της Γκάγιεφ δέν βγαίνουν ἀπό τήν μακαριότητά τους.

Κατά τήν δημοπρασία ὁλόκληρο τό κτῆμα περιέρχεται στήν κυριότητα τοῦ Λοπάχιν. Σκληρό πλῆγμα γιά τήν Λιουμπόφ, τοῦς συγγενεῖς καί ὅλους τοῦς ἀνθρώπους πού ζοῦν κοντά της. Ὁ συγγραφέας ἔχει δώσει πολλά στοιχεῖα γιά τόν ψυχικό δεσμό τῶν προσώπων μέ τό σπίτι καί τόν βυσσινόκηπο. Ἡ συμπεριφορά τοῦ Λοπάχιν κάνει τά πράγματα πιο ἐπώδυνα γιά τοῦς χαμένους.

Δράμα γιά τήν Λιουμπόφ. Ἀλλά καί ἓνας ὁλόκληρος κόσμος ὑφίσταται ἀποσύνθεση καί ἔρχεται κάτι ἄλλο. Ἡ ἀνθρώπινη κοινότητα πού συνδέεται μέ τόν βυσσινόκηπο διαλύεται. Καθένας παίρνει τόν δρόμο του. Μόνον ὁ γέρος ὑπηρετὴς Φίρς, λησμονημένος μέσα στό σπίτι, μένει μόνος γιά νά πεθάνει πρὶν ἀπό τόν ἀφανισμό τοῦ βυσσινόκηπου ἀπό τό τσεκούρι τῆς κερδοφόρας ἐκμεταλλεύσεως, πού ἡ ἀφροσύνη μας ὀνομάζει ἀξιοποίηση.

ΝΙΚΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης & Ἀλμωπίας Ἰωήλ, μᾶς γράφει: «Σᾶς εὐχαριστῶ ὀλοκαρδίως γιὰ τὸ ὠραῖο ἡμερολόγιό σας. Εὐχομαι ὁ Κύριος Ἰησοῦς νὰ σᾶς εὐλογεῖ καὶ στηρίζει, ἰδιαίτερα τίς κρίσιμες αὐτές ἡμέρες πού διερχόμαστε.

Ἰδιαίτερα εὐχαριστοῦμε τὸν σεβαστό μας π. Ἠλία Μαστρογιαννόπουλο, Ἁγία Παρασκευή, γιὰ τίς θερμές του εὐχές καὶ γιὰ τὰ τόσον κολακευτικά του λόγια γιὰ τὸν ΣΥΝΔΕΣΜΟ. Ἀντευχόμαστε, ὁ Κύριός μας νὰ τοῦ χαρίζει χρόνια πολλά, μέ υγεία καὶ πνευματική προσφορά.

Ὁ κ. Ἰωάννης Παπαδάκης ἀπὸ τὸ Ἡράκλειο Κρήτης, μᾶς γράφει μας e-mail: «Μ' ἀνείπωτη χαρὰ βρήκα στὸ τεῦχος 472 τεῦχος τοῦ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ τὴν ιστοσελίδα σας. Τώρα, μπορῶ νὰ διαβάζω τὸν ΣΥΝΔΕΣΜΟ στὸ διαδίκτυο... Εὐχή μου γιὰ Θεία Εὐλογία καὶ στὴ νέα σας προσπάθεια. Ὁ ἀπὸ 25ετίας ἀναγνώστης σας»

Ὁ κ. Εὐθύμιος Παπαπαναγιώτου Ταξίαρχος Ἀερ.ε.α. – Νομικός, Παπάγου, μᾶς γράφει: «Συγχαίροντες γιὰ τὸ ἐξαίρετο περιοδικό σας «ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ», πού κάθε νεώτερο τεῦχος εἶναι καλλίτερο καὶ περιεκτικώτερο, εὐχόμεθα σέ ὅλους αἰσιον, εἰρηνικόν καὶ ἐλπιδοφόρον τὸ νέον ἔτος».

Ὁ κ. Βασ. Νουσιόπουλος Κτηνίατρος, Χαλκίδα, μᾶς γράφει: «Ἐπειδὴ ἡ πνευματικὴ πενία δυστυχῶς μᾶς ἐξαθλίωσε καὶ ὁ λαός μᾶς βρίσκεται σέ ἀπόγνωση καὶ τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν μᾶς εἶναι ζοφερό καὶ ἐντελῶς ἀβέβαιο, πάντα ὑπάρχει ἐλπίδα, ἐάν ὁ Θεός εἶναι μαζί μας, δέν θά εἶναι κανεῖς ἐναντίον μας. Ἡ Ἑλλάδα μας ζεῖ στιγμές φτώχειας καὶ κοινωνικῆς ἐξαθλίωσης, ὅμως καὶ ἄλλοτε ἔζησε ἡμέρες φτώχειας καὶ ἐξαθλίωσης καὶ ἐπέζησε γιατί εἴχαμε πίστη στὸ ΘΕΟ, ἀγωνιστικό πνεῦμα, κοινωνικὴ συνοχή καὶ ἠθικὲς ἀξίες».

Ἄς εὐχηθοῦμε ὁ Θεός νὰ μᾶς λυπηθεῖ καὶ ἄς μὴ ἐπιτρέψει νὰ περάσουμε μεγαλύτερα δεινά καὶ σύντομα νὰ ἐπανέλθει ἡ ἡρεμία στὶς ψυχές μας.

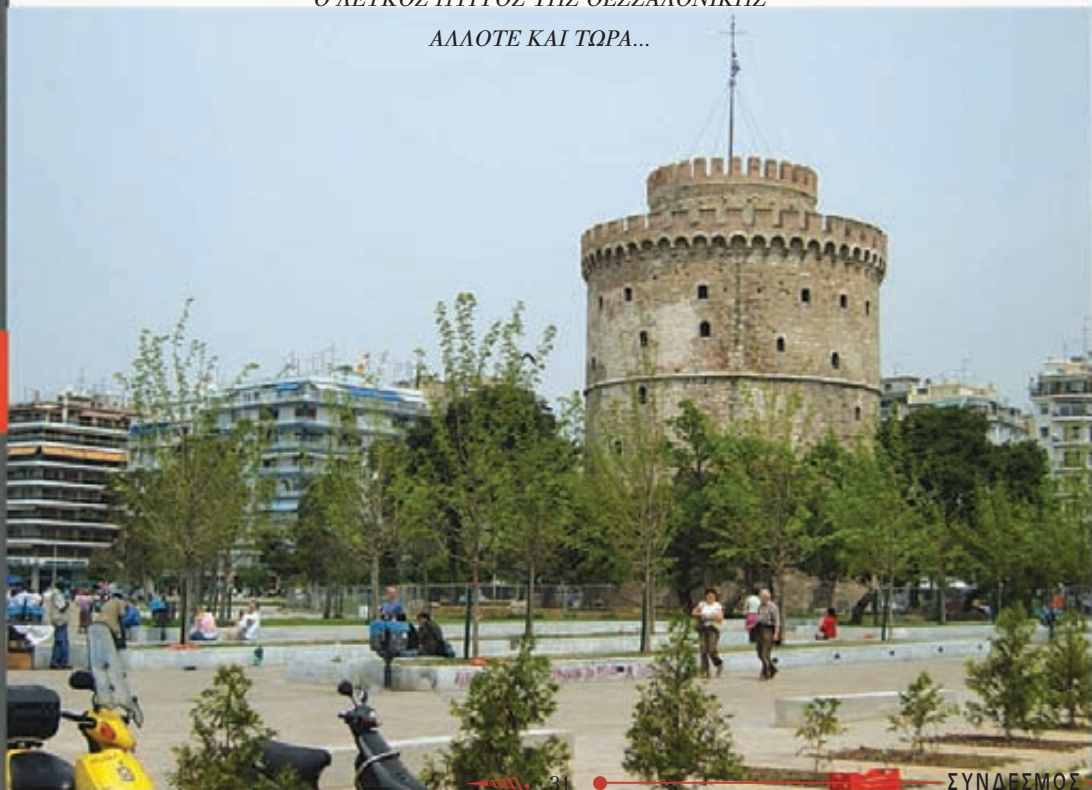
Ὁ κ. Θεόδωρος Χειλετζάρης, Αἰγάλεω, μᾶς γράφει «Θερμῶς σᾶς εὐχαριστοῦμε καὶ σᾶς εὐχόμεστε ὁ ἐν Τριάδι Θεός νὰ σᾶς εὐλογεῖ καὶ νὰ σᾶς ἐνισχύει στὸ Ἱεραποστολικό σας ἔργο, στοὺς σημερινούς δύσκολους καιρούς...».

κ. Χαράλαμπο Κοκοτάκη, Ἡράκλειο Κρήτης. Γιὰ τὴν ἀγάπη σας στὴν πνευματικὴ μας προσπάθεια καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας γιὰ τὸ περιοδικό μας, θερμὰ σᾶς εὐχαριστοῦμε. Ὁ Κύριός μας νὰ σᾶς ἔχει καλά γιὰ χρόνια πολλά.

Μέ τόν φακό τοῦ Συνδέσμου

*Ο ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ...*

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Μηνιαίο περιοδικό
Ἑλληνορθόδοξης Μαρτυρίας
Ἰδιοκτήτης: Χριστιανική Στέγη
Καλαμάτας
Ἐκδότης-Διευθυντής: Παν. Ἱ. Μέντης
Βασ. Γεωργίου Α' 5 - 241 00 Καλαμάτα
Τηλ. 2721 023176-FAX: 2721 026478
Συνδρομή προαιρετική
Αριθμ. Λογαρ. Ἐθνικῆς Τραπ. 220/480206-34
Ἐκτύπωσης-Βιβλιοδεσία «Μέλισσα»
Τηλ. 2397 023313 Ἀσπροβάλτα Θεσσαλονίκης

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Κ.Κ. ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗΣ
Ἀριθμὸς Μητρώου
020020

